

ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ สาขาภาษาไทย

การสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย
ครั้งนี้ การกิจวิจัยนวัตกรรมการบริหารงานบุคคล สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้จัดทำขึ้น โดยการสังเคราะห์
เนื้อหาจากข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัย สาขาภาษาไทย
ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ
ในปี พ.ศ. 2557 สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง
พัฒนางาน และพัฒนาการเรียนการสอนให้สามารถจัดทำผลงานทางวิชาการได้อย่างถูกต้อง
ตามหลักวิชาการ และมีคุณภาพสูงถึงเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ผลการสังเคราะห์นำเสนอเป็นความเรียง
ตามเนื้อหาสาระของงานวิจัยโดยทั่วไป จำนวน 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทที่ 1 บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ไม่ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา เช่น
 - ส่วนที่เป็นภูมิหลังไม่ได้อธิบายความสำคัญและปัญหานิสัยรักการอ่าน
ของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยเรื่องนี้
 - ขาดการกล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความที่มีต่อนักเรียนชั้นที่ศึกษา
 - ขาดการกล่าวถึงความสำคัญของการเขียนคำตามหลักภาษาว่ามีต่อนักเรียน
ชั้นที่ศึกษาอย่างไร และไม่ได้กล่าวถึงปัญหาการเขียนคำตามหลักภาษาของนักเรียนในชั้นนี้ ที่เสนอไว้
กว้างมากไม่ได้มุ่งมาที่นักเรียนในชั้นนี้
 - ขาดการกล่าวถึงความสำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีต่อนักเรียนชั้นที่ศึกษา
 - ขาดการกล่าวถึงปัญหาของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน
ชั้นที่ศึกษา

– ขาดการกล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่มีต่อนักเรียน
ชั้นที่ศึกษาที่นำเสนอไว้กว้างมาก เป็นการอธิบายทั่วไป

– ไม่ได้กล่าวถึงความสำคัญและปัญหาการสร้างคำของนักเรียนชั้นที่ศึกษา

– ขาดการกล่าวถึงความสำคัญของการคิดวิเคราะห์และปัญหาการคิดวิเคราะห์
ของนักเรียนชั้นที่ศึกษา ที่เขียนไว้เป็นการกล่าวอย่างกว้าง ๆ โดยทั่วไป

– ขาดการกล่าวถึงความสำคัญและปัญหาในวิชาภาษาไทย ท 23101 ว่ามี
ต่อนักเรียนชั้นที่ศึกษาอย่างไร

– ขาดการกล่าวถึงเหตุผลและแรงจูงใจในการนำกิจกรรมแบบร่วมมือ
เทคนิค STAD มาจัดการเรียนรู้ควบคู่กับบทเรียนสำเร็จรูป

– ไม่ระบุหัวข้อประวัติความเป็นมาของการเรียนแบบร่วมมือ

– ขาดการกล่าวถึงเหตุผลและแรงจูงใจในการนำกิจกรรมแบบร่วมมือ
เทคนิค STAD มาจัดการเรียนรู้ควบคู่กับบทเรียนสำเร็จรูป

– ขาดการกล่าวถึงเหตุผลการนำนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านและการเขียน
ภาษาไทย ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 – 5 มาเรียนรวมเป็นกลุ่มเดียวกัน เพราะนักเรียนในแต่ละ
ระดับชั้นแม้มีปัญหาเหมือนกัน แต่ย่อมมีความแตกต่างกัน เพราะพัฒนาการทางร่างกายที่มีในวัยเด็ก
(ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 – 3) วัยรุ่นตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4- 5) อันมีผลทำให้สภาพอารมณ์
แตกต่างกันด้วย และยังมีผลต่อการปรับตัวในทางสังคม เหล่านี้ต้องอธิบายให้เข้าใจ

– ไม่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความและปัญหาของการอ่าน
จับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ศึกษา

– ไม่ได้กล่าวถึงความสำคัญและปัญหาการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ศึกษา

– นำผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O – net) มาเฉพาะปีการศึกษา
2551 – 2552 ควรนำผลปี 2553 มาด้วย เพราะสาระผลงานที่ทำเป็นภาคเรียนที่ 2 ปี 2554

– ภูมิหลังไม่ได้กล่าวถึงความสำคัญและปัญหาการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่มีต่อ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างไร

2. ผู้เสนอขอขาดความสามารถในการเรียบเรียง เช่น

– พอเริ่มต้นบทที่ 1 ก็อ้างอิงทันที และอ้างต่อ ๆ กันไป โดยมีได้เขียนเอง
เอกสาร 3 หน้าอ้างถึง 14 แห่ง

– เริ่มต้นบทที่ 1 หน้า 1 – 2 ก็ใช้การอ้างอิงและการอ้างต่อ ๆ กันไปถึง 8 ครั้ง
โดยไม่ได้เขียนเอง และการเรียบเรียงบางประเด็นไม่ชัดเจน

– การอ้างอิงควรนำพระราชดำรัสของสมเด็จพระเทพฯ มาอ้างอิงก่อนข้อความอื่นโดยมีความนำ แล้วจึงอ้างอิงพระราชดำรัส

3. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา เขียนไม่กระชับ ไม่ชัดเจน ไม่สอดคล้องกัน เช่น

– ควรเขียนให้กระชับ ตรงประเด็นตามหัวข้อให้มากกว่านี้ เรื่องเนื้อหาสาระทางภาษาไทย ตามหลักสูตร 2544 ควรสรุปจะเหมาะกว่านำมาเป็นข้อ ๆ เป็นย่อหน้า ๆ

– เขียนหัวข้อความเป็นมาและความสำคัญของปัญหายาวเกินไป ขาดความกระชับ ไม่ชัดเจนและไม่สอดคล้องกัน การใช้ภาษาวกวน มีลักษณะเหมือนการนำข้อความมาอ้างอิงต่อ ๆ กันไป ขาดการลำดับความที่ดี

– เนื้อหาและการใช้ภาษาบางแห่งยังขาดความชัดเจน เช่น กล่าวว่า การพัฒนา การเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยทำได้หลายวิธี วิธีหนึ่งคือการพัฒนาชุดกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ซึ่งมีหลักการสำคัญคือ เป็นสื่อประเภทสิ่งพิมพ์และกิจกรรมประกอบกับที่ครูนำมาใช้ประกอบการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา... ข้อความที่ขีดเส้นใต้ยังขาดความชัดเจน

4. ข้อมูลที่นำเสนอกว้างมาก เช่น

– ข้อมูลที่นำเสนอกว้างเกินไปและไม่ตรงประเด็นกับหัวข้อที่ศึกษา

– เขียนกว้างมากไม่ตรงประเด็นหัวข้อวิจัย ไม่ได้ระบุว่า การอ่านและการเขียนคำนี้ ประสมสระเสียงสั้นมีความสำคัญต่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อย่างไร และนักเรียนในชั้นนี้มีปัญหาในการอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระเสียงสั้นอย่างไร ตารางที่ 1, 2 ต้องสรุปเป็นความเรียง ไม่จำเป็นต้องใส่ตารางในบทนี้

– ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาเขียนกว้างมากไม่ชัดเจน การแต่งกายยี่ห้อ 11 มีความสำคัญต่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างไร

– ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาเขียนไว้กว้างมาก เป็นการกล่าวถึงปัญหาของการอ่านการเขียนของคนไทยทั่วไป ไม่ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำยากและปัญหาของการอ่านเขียนคำยากที่เป็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

– ปัญหา เขียนไม่ตรงประเด็นการตั้งหัวข้อ เขียนกว้างเกินไปเพราะเรื่องของสระมีทั้งสระเดี่ยว สระประสม สระเสียงสั้น สระเสียงยาว

5. ข้อมูลอ้างอิงจำนวนมากไม่ปรากฏในบรรณานุกรม มีลักษณะตัดต่อขาดการเรียบเรียงที่แสดงถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

6. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา เขียนไม่ตรงกับหัวข้อวิจัย เช่น

– ไม่ได้กล่าวถึงความสำคัญและปัญหาการเรียนเรื่องชนิดของคำ
ของนักเรียนชั้นที่ศึกษาในการเขียนอธิบายเน้นการอ่านและการคิดเป็นหลักสำคัญ ซึ่งไม่ตรงประเด็น
กับหัวข้อวิจัย

7. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาไม่สอดคล้องกับนวัตกรรม
การพัฒนา เช่น

– กล่าวไว้ว่า...นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่าเกณฑ์
ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80 ครูควรหาวิธีการพัฒนาให้สูงขึ้นและสามารถเข้าประกวดกิจกรรม
ทางวิชาการในระดับกลุ่มและเขตพื้นที่ได้อย่างภาคภูมิใจ...ซึ่งข้อความดังกล่าวไม่สอดคล้องกับ
นวัตกรรมที่ผู้เสนอขอพัฒนาขึ้น เพราะแบบฝึกทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด เป็นเนื้อหาสาระ
ที่ตรงตามตัวชี้วัดในหลักสูตรเท่านั้น ไม่ได้ช่วยพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
แต่อย่างใด

8. การนำเสนอเนื้อหาไม่ต่อเนื่องไม่เชื่อมโยงกัน การเรียงลำดับความแต่ละย่อหน้า
ไม่เหมาะสม

9. กล่าวถึงความสำคัญของปัญหา โดยขาดข้อมูลและหลักฐานสนับสนุน เช่น

– ผู้เสนอขอระบุว่าสภาพปัจจุบันการเรียนวรรณคดีอยู่ในสภาพวิกฤติ
เป็นการกล่าวขึ้นมาโดยไม่มีหลักฐานยืนยัน เป็นการกล่าวเพื่อให้เห็นว่าเป็นปัญหาที่เกิดขึ้น

10. การพรรณนาสรุปในความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาไม่สอดคล้อง
และเป็นเหตุเป็นผลกัน

11. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ขาดการสรุปและเป็นการนำข้อความ
อ้างอิงจากนักวิชาการ มากกล่าวต่อ ๆ กันไปหลายแห่ง ขาดการสรุปถึงความจำเป็นและความสำคัญ
ในการจัดการเรียนรู้ โดยนำเทคนิค STAD มาใช้กับหนังสืออ่านประกอบดังกล่าว เพื่อพัฒนาการอ่าน
ของนักเรียนให้ได้ผล แต่เขียนไว้เพียง 3 – 4 บรรทัดว่าสนใจนำวิธีการดังกล่าวมาใช้พัฒนาการเรียนรู้
ของนักเรียนเท่านั้น ทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ

วัตถุประสงค์การวิจัย ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การเขียนวัตถุประสงค์ไม่ถูกต้อง เช่น

– วัตถุประสงค์ “เพื่อหาประสิทธิภาพการเรียนรู้” ไม่ถูกต้อง

2. กำหนดวัตถุประสงค์ไม่ชัดเจน ไม่ครอบคลุม เช่น

– วัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 2 เสนอการเปรียบเทียบไม่ชัดเจน คือ
เสนอผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเกณฑ์ช่วงคะแนน

– วัตถุประสงค์บางข้อไม่ชัดเจน

– กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไม่ชัดเจน ไม่สมบูรณ์ ขาดการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่พัฒนา และไม่ได้กำหนดการศึกษาค้นคว้าของนักเรียนที่มีต่อนวัตกรรม แต่มีกระบวนการศึกษาผลความพึงพอใจของนักเรียน

– วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฯ ที่ผู้เสนอขอพัฒนาขึ้น แต่กำหนดตัวแปรต้นเป็นการเรียนแบบร่วมมือ แบบ ซี ไอ อาร์ ซี ผสมผสานกับวิธีชินเนคติกส์ จึงไม่ชัดเจนว่าจะหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เป็นสื่อ หรือหาประสิทธิภาพของวิธีสอน

– การเขียนจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ ยังไม่ครอบคลุม ควรเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนด้วย

3. วัตถุประสงค์กับข้อสอบบางข้อไม่สอดคล้องกัน

4. ผลงานวิชาการ ไม่ตอบวัตถุประสงค์ เช่น

– ผู้เสนอขอระบุในวัตถุประสงค์ข้อแรกว่า เพื่อสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านการเขียนฯ สำหรับสอนซ่อมเสริมกับนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 – 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 แต่ไม่ได้ดำเนินการตามกระบวนการทดสอบในการหาประสิทธิภาพนวัตกรรมแต่อย่างใด ทั้ง ๆ ที่อ้างอิงหลักการและกระบวนการดังกล่าวไว้อย่างชัดเจนบทที่ 2 จึงถือว่าผลงานวิชาการเล่มนี้ ไม่ตอบวัตถุประสงค์ข้อนี้

5. เขียนวัตถุประสงค์กว้าง ไม่ชัดเจน

6. วัตถุประสงค์บางข้อยากต่อการประเมิน เช่น

– นิยรักการอ่าน

7. วัตถุประสงค์ของการวิจัยบางข้อไม่ต้องมี เช่น

– ไม่ต้องศึกษาแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญ เพราะผู้เชี่ยวชาญจะต้องพิจารณาบทเรียนคอมพิวเตอร์อยู่แล้ว ไม่ต้องศึกษาแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญอีก

ขอบเขตการวิจัย ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ระบุขอบเขตการวิจัย ในแต่ละที่ไม่ตรงกัน เช่น

– ขอบเขตการวิจัยในบทที่ 1 ระบุว่าทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 แต่บทที่ 3 ระบุเป็นภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550

2. ขอบเขตการวิจัย ไม่ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา เช่น

– ขอบเขตของการศึกษาขาดการระบุหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

– ขอบเขตของการวิจัย ขาดการกำหนดตัวแปรต้น หรือตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม

– ขาดการระบุขอบเขตด้านระยะเวลา

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา ต้องกำหนดระยะเวลาให้สัมพันธ์กับกิจกรรมการศึกษาแต่ละขั้นตอน โดยเฉพาะการประเมินโครงการรูปแบบ CIPP การประเมินแต่ละด้านต้องกำหนดเป็นช่วง ๆ ตามสภาพของงานและกิจกรรมในโครงการ

4. ขอบเขตของการวิจัย ไม่ถูกต้อง เช่น

– แผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA Model) ที่ถูกต้องใส่ไว้ในนิยามศัพท์เฉพาะ

– องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ตามที่ระบุไว้ต้องสอดคล้องเป็นแนวเดียวกับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่นำเสนอไว้ในเล่ม

– กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย ซึ่งวิธีการสุ่มอย่างง่ายมีหลายวิธี ควรต้องระบุวิธีสุ่ม และหน้าอื่น ระบุว่า นักเรียนกลุ่มเดียวกันนี้ ใช้วิธีโดยการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งไม่เป็นแนวเดียวกัน

– ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย ต้องระบุจำนวนชั่วโมงที่ทดลองสอน การระบุเวลาไว้ในรูปแบบการสอนที่ใช้ในการศึกษาวิจัยไม่เหมาะสม

– ขอบเขตด้านตัวแปร ระบุไม่ถูกต้อง

– ขอบเขตของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างต้องอธิบายแยกจากกัน ประชากรเป็นใคร มีจำนวนเท่าไร ส่วนกลุ่มตัวอย่างต้องอธิบายให้ชัดเจนว่าได้มาอย่างไร มีวิธีการสุ่มจากกลุ่มประชากรอย่างไร

– การกำหนดขอบเขตการวิจัยด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างไม่ถูกต้อง ทั้งกลุ่มตัวอย่างครูและกลุ่มตัวอย่างนักเรียน ต้องจัดเป็นกลุ่มเป้าหมาย ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยเฉพาะนักเรียนระบุว่าจำนวนประชากร 26 คน กลุ่มตัวอย่าง 26 คน เท่านั้น เป็นนักเรียนกลุ่มเดียวกัน ไม่ต้องจำแนกเป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5. ขอบเขตของเนื้อหาเขียนไม่ชัดเจน สับสน เช่น

– แบบฝึกทักษะการเขียนบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 ด้วยการให้แผนผังความคิด เขียนเหมือนกันทั้ง 3 เล่ม ไม่ระบุว่าเล่ม 1, 2 และ 3 คืออะไร

– ขอบเขตของการรายงานด้านเนื้อหา มีการกำหนดขอบเขตด้านสภาพการอ่าน และการประเมินผลโครงการส่งเสริมการอ่านมาไว้ประเด็นเดียวกัน อาจทำให้สับสน

– ขอบเขตการศึกษาเรื่องประชากรและกลุ่มตัวอย่างไม่ชัดเจน คือ ระบุประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียนต่าง ๆ 7 โรงเรียน 8 ห้องเรียน แต่ไม่มี

รายละเอียดว่าเกี่ยวข้องกับประชากรเหล่านั้นอย่างไร ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ได้โดยการเลือกแบบเจาะจง ก็เป็นนักเรียนในโรงเรียนที่ผู้เสนอขอเสนออยู่

นิยามศัพท์ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. นิยามศัพท์ ไม่ถูกต้อง เช่น

– นิยามศัพท์ในความหมายของนวัตกรรม เป็นสิ่งที่สร้างขึ้น แปลกใหม่ นวัตกรรมจึงมิได้หมายถึงโครงการตามที่อธิบายไว้

– คำว่า “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้หมายถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน...” ให้นิยามเช่นนี้ทำให้เข้าใจยาก

– นิยามของ “ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ” หมายถึง “คะแนนที่ได้จากการทดสอบความเข้าใจเนื้อหาจากบทอ่าน...” การให้นิยามเช่นนี้แสดงว่าผู้เสนอขอขาดความรู้ทางจิตวิทยาการอ่าน เพราะความสามารถทางการอ่านเกี่ยวข้องกับการทำงานของสมองในส่วนของภาษา เด็กจะมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกันขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก ความสามารถทางการอ่านจะวัดได้โดยใช้แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเฉพาะทาง ด้านภาษา โดยอาศัยหลักจิตวิทยาการอ่าน ส่วนการอ่านจับใจความที่มีการพัฒนาฝึกฝนให้นักเรียนอ่านโดยใช้สื่อต่าง ๆ แล้วมีการทดสอบความเข้าใจโดยพิจารณาจากคะแนนที่ได้จะเรียกว่า “ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ”

– นิยามศัพท์ “แบบฝึก หมายถึง แบบฝึก...” ไม่ถูกต้อง ต้องอธิบายให้ชัดเจนว่าคืออะไร มีส่วนประกอบอะไรบ้าง

– นิยามศัพท์เฉพาะ “นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้” ตามความหมายที่ให้ไว้นั้น ต้องเรียกว่า “นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา”

– วิธีสอนแบบมาตรฐาน มีวงเล็บคำภาษาอังกฤษ คำว่า “Baste” ที่ถูกต้องเป็น “Basic”

– นิยามศัพท์ “แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย...” ไม่ถูกต้อง และนิยามศัพท์คำว่า แผนการจัดการเรียนรู้ นักเรียน ครูผู้สอนและโรงเรียน ไม่ต้องนิยาม

– นิยามศัพท์ ผลการเรียนรู้ หมายถึง “ความสามารถในการเรียน...” ไม่ถูกต้อง ที่ถูกต้องคือ ผลการเรียนรู้ หมายถึง “คะแนนที่ปรากฏจากการใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นเครื่องมือในการวัด”

– คำนิยามศัพท์เฉพาะ แบบหัดอ่านพระยาประเสริฐสุนทราศรัย ผู้เสนอขอกล่าวว่า เป็นบทเรียนที่ผู้เสนอขอสร้างขึ้น แต่จากการนำเสนอน่าจะเป็นการรวบรวมเรียบเรียงและจัดลำดับการฝึกเท่านั้น

– นิยามศัพท์เฉพาะ “นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้” ตามความหมายที่ให้ไว้จำเป็นต้องเรียกว่า “นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา”

– คำนิยามศัพท์เฉพาะ คำว่า “ผังความคิด” ให้ความหมายคำว่า “ผังความคิด” แต่ชื่อเรื่อง เนื้อเรื่องใช้ “แผนผังความคิด” ต้องใช้คำให้สอดคล้องกัน

– นิยามศัพท์เฉพาะ คำว่า ประสิทธิภาพ 80 ตัวแรก 80 ตัวหลังไม่ถูกต้อง

– นิยามศัพท์เฉพาะ คำว่า “แบบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์” ไม่ถูกต้อง ไม่สมบูรณ์ ระบุเครื่องมือไม่ครบถ้วนตามที่ผู้เสนอขอใช้วัดผล

2. นิยามศัพท์ เขียนไม่ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา เช่น

– หัวข้อนิยามศัพท์ ต้องให้ความหมายของคำว่า “อ่านจับใจความ” ด้วยว่าหมายถึงอะไร โดยเฉพาะคำว่า “ใจความ” มีความหมายว่าอย่างไร การที่จะจับใจความให้ได้นั้นต้องอ่านหรือใช้วิธีอ่านแบบใด

– ขาดการนิยามของคำว่า “การเริ่มต้นอ่าน” คืออะไร เพราะเป็นคำสำคัญที่ปรากฏอยู่ในหัวข้อที่ศึกษา

– การระบุว่าการสอนแบบวงจร 3 วิธี ไม่มีคำอธิบายว่าวงจรคืออะไร วิธีคืออะไร ไม่มีการจัดไว้ในนิยามศัพท์เฉพาะ

– ขาดการนิยามศัพท์เฉพาะ คำว่า “วิธีสอนแบบ 4 ร.” และ “แบบฝึกทักษะการเขียนคำ” ในมาตราตัวสะกด ชุด ตัวสะกด จดจำง่าย”

– ขาดการนิยามศัพท์ “ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80” และคำว่า “เกณฑ์การประเมินการเขียนเรียงความ”

– หัวข้อคำในภาษาไทย ไม่มีความหมายและรายละเอียดของคำ และขาดเรื่องการจัดประเภท และชนิดของคำ

– ขาดการนิยามศัพท์เฉพาะ คำว่า “คุณภาพชุดฝึกพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์” “แบบตรวจประเมินชิ้นงานจากการฝึกพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์” “แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ในระหว่างการทำทดลอง”

– คำจำกัดความศัพท์ในการวิจัย ต้องให้ความหมายของคำว่า “องค์ความรู้” ด้วย เพราะใช้คำนี้อยู่ตลอด เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจความหมายของคำนี้ให้ตรงกันกับผู้เสนอขอ

– ต้องนิยามคำว่า คำควบกล้ำ ซึ่งเป็นสิ่งที่ศึกษา

3. นิยามศัพท์บางข้อยาวเกินไป เช่น

– หนังสืออ่านเพิ่มเติมและศัพท์บางคำไม่ต้องนิยาม เช่น การทดสอบย่อยท้ายเล่ม
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น

– นิยามศัพท์เฉพาะ บางคำเขียนให้รายละเอียดเกินความจำเป็น จนเป็นคำอธิบายคำศัพท์มากกว่าจะเป็นคำนิยามศัพท์เฉพาะ

4. นิยามศัพท์ ไม่สมบูรณ์ ไม่ชัดเจน เช่น

– นิยามศัพท์บางคำอธิบายไม่ชัดเจน เช่น อธิบายความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรม หมายถึงความรู้สึกรู้สึกเชิงจิตที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียน...” ข้อความที่ขีดเส้นใต้ยังไม่ชัดเจน

– บางคำศัพท์เขียนนิยามไม่ชัดเจน เช่น คำว่า “การพัฒนาชุดการสอน” “แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” คำศัพท์เฉพาะบางคำให้รายละเอียดข้อมูลมากเกินไป เกินความจำเป็น เช่น “ประสิทธิภาพ” และคำว่า “ชุดการสอนเรื่องการวิเคราะห์วรรณกรรมและวรรณคดี โดยเน้นทักษะกระบวนการคิดสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3”

– นิยามศัพท์ “แผนการจัดการเรียนรู้” ไม่สมบูรณ์ ไม่ชัดเจน ไม่ได้ระบุถึงนวัตกรรมที่ใช้ประกอบแผน ได้แก่ กิจกรรมแบบร่วมมือเทคนิค STAD

– การเรียบเรียงความรู้เรื่องคำราชาศัพท์ไม่เป็นระบบชัดเจน คือ ไม่จัดเป็นหัวข้อต่าง ๆ เช่น ความหมายของราชาศัพท์ ที่มาของราชาศัพท์ ประเภทของราชาศัพท์ เป็นต้น ทำให้ขาดความสมบูรณ์

– นิยามศัพท์เฉพาะ คำว่า “ประสิทธิภาพ” “80 ตัวแรก” “80 ตัวหลัง” ไม่ชัดเจน ไม่ถูกต้อง ส่วนคำว่า “ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.T.) ต้องเป็น (E.I.)

– นิยามศัพท์ “แผนการจัดการเรียนรู้” ไม่สมบูรณ์ ไม่ชัดเจน ไม่ได้ระบุถึงนวัตกรรมที่ใช้ประกอบแผน ได้แก่ กิจกรรมแบบร่วมมือเทคนิค STAD

– การเขียนเรียบเรียงไม่ชัดเจนและไม่ถูกต้อง เช่น ข้อความที่ระบุว่า “คำราชาศัพท์ในปัจจุบันมีที่มามากมาย” แต่ไม่มีคำเพิ่มเติมให้ชัดเจนว่าหลายอะไรทำให้ขาดความสมบูรณ์ในเนื้อหา

– นิยามศัพท์ “แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ” ต้องอธิบายให้ชัดเจนว่า มุ่งประกอบอะไรบ้าง ที่ผู้เสนอขออธิบายไว้ว่าประกอบด้วย “กิจกรรมเป็นบัตรเนื้อหาสรุปกระต่าย 1 – 5 กิจกรรม ใน 1 ชุด” ลักษณะเช่นนี้เป็นเพียงแบบฝึกหัดมิใช่แบบฝึก เพราะแบบฝึกประยุกต์มาจากบทเรียนสำเร็จรูป (Programmed Instruction) มุ่งประกอบที่คล้ายกันคือ 1) แนวคิดหรือข้อสรุปสั้น ๆ ให้นักเรียนศึกษา 2) แบบฝึกหัด 3) เฉลย 4) เกณฑ์การประเมิน 5) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

- นิยามศัพท์เฉพาะ 80 ตัวแรกไม่ชัดเจน
- นิยามศัพท์เฉพาะ คำว่า “แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย” คลุมเครือ

ขาดความชัดเจน

5. คำนิยามศัพท์เฉพาะมีคำที่ไม่จำเป็นต้องนิยามจำนวนมาก เช่น

- นักเรียน กลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม เกณฑ์มาตรฐาน และผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนภาษาไทย

- ไม่ต้องนิยามศัพท์บางคำ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียน นักเรียน การทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- นิยามศัพท์ คำว่า “นักเรียน” “โรงเรียน” ไม่ต้องนิยาม

- คำนิยามศัพท์เฉพาะ มีจำนวนมาก คำหลายคำไม่จำเป็นต้องนิยาม เช่น นักเรียน กลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม คะแนนก่อนเรียน คะแนนหลังเรียน เป็นต้น

- คำว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่ต้องนิยาม

- ไม่ต้องนิยามคำว่า ครู นักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนและการประเมิน

- นิยามศัพท์เฉพาะ มีการนิยามโดยจำแนกคำว่า “ครู” และ “ผู้บริหาร” แต่ในกลุ่มเป้าหมายและการเก็บรวบรวมข้อมูล การนำเสนอข้อมูล ใช้คำว่า “ครู” เป็นคำรวมมิได้จำแนกเป็นครูกับผู้บริหารจึงไม่เป็นไปตามนิยามศัพท์เฉพาะ

- นิยามศัพท์ ไม่จำเป็นต้องนิยามคำว่า “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” “การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์”

- นิยามศัพท์บางคำไม่จำเป็นต้องนิยาม เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ท่องเที่ยวไปในนิราศพระบาท และสื่อประสม เพราะสื่อประสมไม่ใช่ตัวแปรของงานวิจัยนี้

- คำนิยามศัพท์ ไม่จำเป็นต้องอธิบายคำว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- นิยามศัพท์ไม่ต้องนิยามคำว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

- นิยามศัพท์คำว่า นักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่จำเป็นต้องนิยาม

- คำว่า การคิดและการอ่านไม่จำเป็นต้องนิยาม

6. นิยามศัพท์ซ้ำกัน เช่น

- ศัพท์คำที่ 4 และ 5 คือ Student Team – Achievement Division (STAD)

และการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เป็นเรื่องเดียวกัน ไม่จำเป็นต้องนิยามซ้ำ

7. ข้อบกพร่องอื่น ๆ เช่น

- การนิยามศัพท์ “ผู้เชี่ยวชาญ” ระบุว่ามิศึกษานิเทศก์ตรวจสอบความเหมาะสมของขั้นตอนในการวัดและประเมินผล แต่ในบทที่ 3 มีเพียงผู้บริหารสถานศึกษาและครู เท่านั้น และระบุจำนวนไม่ตรงกับที่ระบุในนิยามศัพท์เฉพาะ

- คำนิยามศัพท์ รูปแบบการสอนแบบ CIPPA ชั้น P (Process Skill) และชั้น P (Physical Participation) คลาดเคลื่อนจากที่ได้ระบุไว้ในขอบเขตของการวิจัย

- การใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวกับ การวิเคราะห์ ไม่เป็นแนวเดียวกันทำให้สับสน เช่น บางแห่งใช้ว่า “วิเคราะห์เนื้อหา องค์ประกอบ หลักการ” บางแห่งกล่าวว่า “วิเคราะห์ส่วนประกอบ หรือความสำคัญ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ วิเคราะห์หลักการ”

- นิยามศัพท์เฉพาะคำว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ อธิบายว่าในแต่ละแบบฝึกการคิดวิเคราะห์มี 4 ลักษณะ แต่กล่าวไว้เพียง 3 ลักษณะ เท่านั้น

- นิยามศัพท์ของ “แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ” หมายถึง “เครื่องมือที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น...” แสดงว่างานวิจัยเรื่องนี้ได้ทำเพียงคนเดียว แต่ทำเป็นคณะ ดังนั้น ต้องระบุรายชื่อของคณะผู้วิจัยและร้อยละที่แต่ละคนเป็นผู้ดำเนินงานซึ่งรวมทั้งผู้เสนอขอผลงานด้วย

- นิยามศัพท์บางคำนิยามแล้วมีความหมายใกล้เคียงกัน ทำให้สับสน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เขียนไม่ชัดเจน เช่น

- ไม่ได้แสดงอย่างชัดเจนว่านักเรียนได้รับประโยชน์อย่างไร

- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เขียนไม่ชัดเจน ขาดประธานของประโยค จึงทำให้ไม่เข้าใจ อะไรคือแนวทางที่ได้และจะนำไปใช้

2. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เขียนไม่ครอบคลุม เช่น

- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับระบุว่าเกิดขึ้นกับนักเรียนเท่านั้น แต่ไม่ได้ระบุว่าผู้อื่นที่เกี่ยวข้องจะได้รับประโยชน์อย่างไรบ้าง เช่น ครูภาษาไทย เป็นต้น

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย เขียนไม่ถูกต้อง เช่น

- เขียนโดยไม่มีประธานของประโยค จึงไม่ชัดเจนว่าใครเป็นผู้ได้รับประโยชน์ และประโยชน์นี้จะนำไปพัฒนาได้อย่างไร ไม่ใช่เพียงได้รับหรือรับทราบเท่านั้น

4. ขาดหัวข้อประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ความสำคัญและประโยชน์แตกต่างกัน

ประโยชน์จะพิจารณาจากผลการวิจัยได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ส่วนความสำคัญพิจารณาก่อนที่จะเกิดผลการวิจัยก่อนการวิจัยจะเริ่มขึ้น

5. ประเด็นของประโยชน์ที่ได้รับ ข้อ 1 และ 2 ไม่แตกต่างกัน สามารถรวมเข้าเป็นข้อเดียวกันได้
6. เรียงลำดับประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

การกำหนดสมมติฐาน ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การตั้งสมมติฐานของการวิจัยไม่ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย ระบุนวัตกรรมต่างชนิดกับที่ระบุในวัตถุประสงค์
3. สมมติฐานเขียนไม่ครอบคลุม ไม่ครบถ้วน
4. เรียงลำดับสมมติฐานไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
5. สมมติฐานของการวิจัย ไม่เรียงลำดับไว้ต่อจากจุดมุ่งหมายของการวิจัย และเขียนให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการวิจัยตามที่กำหนดไว้
6. สมมติฐานของการวิจัย ใช้ค่าเฉลี่ย เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นวิธีที่ไม่เหมาะสม ที่ถูกต้องเปรียบเทียบกับค่าที (t-test)
7. สมมติฐานของการศึกษา เขียนเป็นประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ตัวแปร ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. กำหนดตัวแปรไม่ครบถ้วน เช่น
 - ขาดการกำหนดตัวแปรต้น ตัวแปรตาม
 - ตัวแปรอิสระ กำหนดไม่ครบ ขาดตัวแปรอิสระของกลุ่มควบคุม
 - กำหนดตัวแปรต้นไม่ครบ ขาดตัวแปรต้นของกลุ่มควบคุม
2. ระบุตัวแปรต้นไม่ชัดเจน ขาดการระบุเนื้อหาสาระการเรียนรู้การเขียนเรียงความ
3. การกำหนดตัวแปรตามไม่ถูกต้อง เช่น
 - ประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนการสอนมิใช่ตัวแปรตาม
4. การอธิบายตัวแปรต้น ไม่ถูกต้อง และตัวแปรตามเขียนไม่ชัดเจน
5. เขียนตัวแปรต้นและตัวแปรตามไม่ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ความสำคัญของการวิจัย เขียนเป็นประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
2. วิธีการเขียนขาดประธานของประโยค ทำให้ไม่เข้าใจว่าใครจะเป็นผู้ได้ประโยชน์

บทที่ 2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ไม่ได้ศึกษาจากต้นฉบับจริง แต่ใช้วิธีอ้างต่อจากผู้อื่นหลายแห่ง และอ้างจากบุคคลซ้ำ ๆ กันหลายแห่ง
2. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องหลายฉบับเก่าเกิน 10 ปี เช่น
 - นำเสนอเอกสาร ปี พ.ศ. 2521, พ.ศ. 2526 และ พ.ศ. 2533 เป็นต้น
 - งานวิจัยต่างประเทศมีหลายเรื่องเกิน 10 ปี เช่น Allen (1998) lee (2000) Kurubacak (2000)
 - เรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักการอ่านล้าสมัยมาก เช่น สุขุม เฉลยทรัพย์ (2530) นอกจากนี้ยังมีข้อมูลอื่น ๆ อีกที่ล้าสมัย
 - งานวิจัยต่างประเทศบางเรื่องเก่า 20 กว่าปีขึ้นไป เช่น Broom head (1987) Bolt (1992) และอื่น ๆ งานวิจัย 10 ปีก็ถือว่าล้าสมัยแล้ว
 - เอกสารเกี่ยวกับสื่อประสมล้าสมัยมาก เช่น ระมิต ฝ่ายริย์ (2521) ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523) และอื่น ๆ ซึ่งส่วนมากเกิน 10 ปีขึ้นไป
 - เอกสารที่เกี่ยวกับการอ่าน ส่วนมากล้าสมัย เช่นเดียวกับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ สุนันท์ สังข์อ่อง ไม่ใช่ สุนันท์ สังข์อ่อน
3. การศึกษาเอกสารไม่ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา เช่น
 - ขาดเรื่องจิตวิทยาการอ่าน ส่วนข้อมูลที่น่าเสนอเกี่ยวกับการอ่านส่วนมากล้าสมัยเกิน 10 ปีขึ้นไป เพราะการอ่านเปลี่ยนแปลงทุกวันมีข้อมูลใหม่ ๆ อยู่เสมอ ต้องติดตามและต้องนำเสนอข้อมูลที่ทันสมัยและต้องไม่เกิน 10 ปี แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานิสัยรักการอ่านต้องชี้แจงให้เข้าใจว่าทฤษฎีเหล่านั้นเกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้อย่างไร มิใช่นำเสนอเฉพาะแนวคิดและทฤษฎีเท่านั้น
 - งานวิจัยในประเทศ นำเสนองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 – ระดับปริญญาตรี ขาดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3)
 - งานวิจัยที่เกี่ยวข้องหลายเรื่องนำมาเฉพาะบทคัดย่อ ทำให้ขาดข้อมูลสำคัญในการวิจัยบางประเด็น
 - งานวิจัยที่เกี่ยวข้องบางเรื่องเป็นบทคัดย่อ บางเรื่องข้อมูลการวิจัยไม่ครบถ้วน ทำให้ไม่น่าเชื่อถือ
 - ขาดข้อมูลสำคัญ คือ การสอนนักเรียนที่เริ่มต้นอ่านขาดจิตวิทยาการอ่านในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางภาษาของเด็กเริ่มต้นอ่าน

- ไม่มีงานวิจัยต่างประเทศสนับสนุน
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำผลงานวิจัยมาเพียงบทคัดย่อทำให้ขาดข้อมูลเกี่ยวกับ

การวิจัยหลายประเด็น

- ขาดการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่เกี่ยวข้องที่มีความสำคัญต่อการวิจัย เช่น ความรู้/แนวคิดเกี่ยวกับคำควบกล้ำ ปัญหาการอ่าน - การเขียนคำควบกล้ำ มีแต่สาเหตุการเขียนสะกดคำผิด

- ไม่มีข้อมูล สารสำคัญที่ช่วยในการวิจัย เช่น การเขียนสร้างสรรค์เป็นข้อมูลเรื่องความคิดสร้างสรรค์ เมื่อศึกษาหัวข้อการเขียนสร้างสรรค์ก็เรียงเรียงสับสนทำให้หัวข้อการวิจัยไม่ชัดเจน

- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาและสรุปมาจากแหล่งข้อมูลเพียงหน้าเดียว ไม่ได้ศึกษาทั้งเรื่อง

- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บางเรื่องมีรายละเอียดน้อยเกินไป

- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต้องศึกษาทั้งเล่ม จากตัวเล่ม มิใช่ศึกษาบทคัดย่อหรืออ้างอิงเอกสารมา 1 หน้า

- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต้องศึกษาทั้งเล่ม มิใช่เฉพาะหน้าที่อ้างอิง มีงานวิจัยหลายเรื่องไม่ระบุชื่อสถานที่หรือชื่อโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างและจำนวนนักเรียน

- ขาดเอกสารที่เกี่ยวข้อง เทคนิคการสอนซ่อมเสริมอ่านและเขียน

- บทที่ 2 สิ่งที่ขาดหายไป คือ วิธีการอ่านมีหลายวิธี ได้แก่ อ่านปกติ อ่านเร็ว อ่านละเอียด อ่านคร่าว ๆ และอ่านสำรวจ แต่ละวิธีอ่านอย่างไรต้องอธิบาย นอกจากนั้นยังขาดการตรวจเอกสารเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านและรูปแบบการอ่าน

- ขาดการนำเสนอข้อมูลการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องขาดความสมบูรณ์ เนื้อหาที่นำมาหลายรายการยังขาดข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัย

- ขาดงานวิจัยต่างประเทศสนับสนุน

- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องไม่มีการศึกษาเรื่องการสอนแบบร่วมมือจากต่างประเทศ

4. นำเสนอเอกสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา เช่น

- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องควรเน้นเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานที่ศึกษาโดยเฉพาะ

- หัวข้อบางหัวข้อ เช่น การเขียนหนังสือสำหรับเด็ก เป็นต้น ไม่เกี่ยวข้องกับรายงาน

– หัวข้อแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ เนื้อหาเป็นเรื่องความต้องการของคน แรงจูงใจ ความคาดหวัง ไม่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ และไม่มีการวิเคราะห์เชื่อมโยงกับความพึงพอใจ อธิบายถึงทฤษฎีต่าง ๆ เช่น ทฤษฎีของ Maslow Alderfer เป็นต้น เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้ อย่างไร ไม่ได้อธิบาย

– หัวข้อความหมายของเพลง ข้อความที่นำมาจาก ดวงเดือน จิตอาเรีย เป็นเรื่องประโยชน์ของการใช้เพลงต่อการจัดการเรียนรู้ ส่วนหน้าอื่น ข้อความของ ศรีอัมพร ประทุมพันธ์ เป็นเรื่องความสำเร็จของเพลงซึ่งไม่ตรงตามหัวข้อที่กำหนดไว้

– งานวิจัยที่เกี่ยวข้องไม่สอดคล้องกับเรื่องที่ศึกษา

– การออกแบบผลสะท้อนย้อนกลับ (Backward design) ไม่ได้เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้ไม่ต้องนำมาใส่ แต่ถ้าคิดว่าเกี่ยวข้องต้องเขียนอธิบายชี้แจงว่าเกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกเรื่องชนิดของคำอย่างไรบ้าง

– การเรียนรู้แบบร่วมมือ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่องนี้เช่นเดียวกัน แม้ในแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมจะมีการแบ่งกลุ่ม แต่ก็เป็นการแบ่งกลุ่มโดยทั่วไป ไม่ได้ใช้หลักของการเรียนรู้ร่วมมือ

– หัวข้อกระบวนการเรียนรู้ และหัวข้อการสอนที่เน้นกระบวนการ ทั้งสอง หัวข้อนี้เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณอย่างไร ถ้าไม่เกี่ยวข้องก็ไม่จำเป็นต้องใส่

– หัวข้อจิตวิทยาการอ่าน แต่ข้อมูลที่นำเสนอภายใต้หัวข้อนี้เป็นความสนใจในการอ่านหนังสือประเภทต่างๆ ตามวัยของนักเรียน จิตวิทยาการอ่านจะเกี่ยวข้องกับการอ่านที่หาหน้าที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ได้แก่ สมอ ตา และหู

– เนื้อหาบางส่วนไม่เกี่ยวข้องกับการทำ

– การนำเสนอข้อมูลความรู้จากการศึกษาค้นคว้าไม่ตรงประเด็น เช่น หัวข้อ ความหมายของการอ่าน แต่รายละเอียดที่เสนอเป็นเรื่องอื่น

– งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่นำมาเป็นงานวิจัยของสาระการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ผู้เสนอขอต้องนำงานวิจัยที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาไทยตามหลักหัวข้อที่ศึกษา นอกจากนั้น เป็นการนำเนื้อหาแต่ละรายการมาสั้น ๆ เพียง 4 – 5 บรรทัด เป็นส่วนใหญ่ จึงยังขาดความสมบูรณ์

– งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่วนมากเป็นเรื่องทางคณิตศาสตร์

– การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี โดยเฉพาะงานวิจัยในประเทศไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษาภาษาไทย

– งานวิจัย ไม่ตรงประเด็นกับชื่อเรื่องที่ศึกษา อีกทั้งยังไม่ระบุจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง บางเรื่องไม่ระบุสถานศึกษาของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5. การศึกษาเอกสาร งานวิจัย ไม่ชัดเจน เช่น

- So and Kong (2007) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นใด ใช้วิธีสอนแตกต่างกันอย่างไร ส่วน Martin and Klein (2008) ไม่ระบุกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนกี่คน ทำที่ไหน งานวิจัยที่ล้ำสมัยและไม่ชัดเจน หากนำมาใช้ในการอ้างอิงจะทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ
- งานวิจัยต่างประเทศ มี 4 เรื่อง ไม่ชัดเจนทุกเรื่อง บางเรื่องไม่ระบุนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เช่น งานวิจัยของ Chard and Osborn (1999) ส่วนอีก 3 เรื่อง คำอธิบายวรรณไม่ชัดเจนโดยเฉพาะเครื่องมือ วิธีดำเนินการ ตลอดจนผลการวิจัย
- งานวิจัยที่เกี่ยวกับคาราโอเกะ ณพล อิศรานนท์ (2549) ให้ข้อมูลไม่ชัดเจน เพราะไม่ได้ระบุว่าศึกษาที่โรงเรียนใด กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเท่าใด
- การอ่าน ควรกำหนดหัวข้อให้ชัดเจนว่าอ่านออกเสียงหรืออ่านในใจ เพราะมีหลักการที่ต่างกัน
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องหลายเรื่องไม่ชัดเจน ไม่ระบุชื่อสถานศึกษา จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
- การกำหนดหัวข้อหลัก หัวข้อรอง ไม่ชัดเจน
- งานวิจัยในประเทศไม่มีความชัดเจนทุกเรื่อง ทำวิจัยที่ไหน ไม่ระบุสถานศึกษาและจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใส่เฉพาะผลการวิจัยเท่านั้น
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศไม่ชัดเจน ไม่ระบุสถานศึกษาและจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
- งานวิจัยต่างประเทศ มีจำนวน 2 เรื่อง และไม่ชัดเจนทั้งสองเรื่อง ว่าทำกับใครที่ไหน ใช้วิธีการวิจัยอย่างไร ไม่มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ชัดเจน
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องบางเรื่องที่น่ามายังบกพร่องด้านข้อมูลการวิจัยหลายรายการ และยังขาดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากต่างประเทศ
- งานวิจัยต่างประเทศมี 2 เรื่อง นอกจากล้ำสมัยแล้วยังไม่ชัดเจนว่าทำที่ไหนกับใคร กลุ่มตัวอย่างอยู่ชั้นใด มีจำนวนเท่าใด และศึกษาในประเทศใด
- การคิดวิเคราะห์ การนำเสนอไม่ชัดเจนและไม่ละเอียด หัวข้อย่อย คือทักษะการคิด เป็นการนำมากล่าวลอย ๆ และลักษณะคล้ายความหมายหรือคำจำกัดความแต่ผู้เสนอขอไม่ได้ระบุว่าเป็นความหมายหรืออย่างไรแน่ชัด
- การกำหนดวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องไม่ชัดเจน ไม่ควรรวมเรื่องนิทานพื้นบ้านและเศรษฐกิจพอเพียงไว้ด้วยกัน
- ทฤษฎีการเรียนรู้หากไม่มีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของงาน ไม่จำเป็นต้องนำเสนอ

6. ขาดการสังเคราะห์ข้อความ เช่น

– ความสามารถในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ได้นำหลักสูตรแกนกลาง ภาษาไทยมาเสนอไว้โดยมิได้เรียบเรียงด้วยตนเอง แม้แต่ภาษาต่างประเทศก็นำมาเสนอไว้ด้วย

7. การนำเสนอเอกสาร ขาดการสรุป และเชื่อมโยงมาสู่สิ่งที่ศึกษา เช่น

– หัวข้อหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องสรุปเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้อง ในการอ่านของนักเรียนชั้นที่ศึกษา ในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยไม่ต้องใส่

– การสอนอ่านจับใจความต้องนำเสนอเฉพาะในส่วนที่นำไปใช้กับนักเรียน ชั้นที่ศึกษาได้อย่างแท้จริง ข้อมูลที่เสนอไว้ไม่ได้ระบุชัดเจน เป็นการกล่าวโดยทั่วไป

– การทบทวนวรรณกรรม ในบทนี้ต้องสรุปให้ตรงประเด็นกับหัวข้อวิจัย ต้องสรุป เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาไทย ชั้นที่ศึกษา

– งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาเฉพาะหน้า ไม่ได้สรุปให้เห็นวัตถุประสงค์และ วิธีการวิจัย ขอบเขตการวิจัย

– งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่นำมาเป็นงานวิจัยของสาระการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ผู้เสนอขอต้องนำงานวิจัยที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาไทยตามหลักหัวข้อที่ศึกษา นอกจากนั้น เป็นการนำเนื้อหาแต่ละรายการมาสั้น ๆ เพียง 4 – 5 บรรทัด เป็นส่วนใหญ่ จึงยังขาดความสมบูรณ์

– ขาดการเขียนเชื่อมโยงจากสิ่งที่ศึกษาไปสู่งานที่จัดทำ

8. การสรุป ไม่ถูกต้อง เช่น

– สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ต้องสรุปประเด็น ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนชั้นที่ศึกษา เท่านั้น ระดับชั้นอื่นไม่ต้องใส่

– การตรวจเอกสาร ในบทนี้ต้องสรุปให้ตรงประเด็นเกี่ยวกับการแต่ง กาพย์ยานี 11 องค์ประกอบอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้อง ไม่จำเป็นต้องใส่ เอกสารเกี่ยวกับการเขียน ต้องใส่ ให้ตรงประเด็น คือ การเขียนกาพย์ยานี 11 ส่วนอื่น ๆ ไม่ต้องใส่ ส่วนเอกสารเกี่ยวกับการเขียนกาพย์ ยานี 11 เฉพาะส่วนที่เป็นกาพย์ยานี 11 ส่วนกาพย์ชนิดอื่น ๆ ไม่ต้องใส่ เทคนิคหรือกลวิธีในการแต่งกลอน ไม่ต้องใส่เพราะไม่ได้เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย

– การเขียนสรุปท้ายบทที่ 2 เนื้อหาที่เขียนสรุปไม่ถูกต้อง ไม่เป็นไปตาม ลักษณะการเขียนเชื่อมโยงจากการศึกษาเอกสารไปสู่การทำวิจัย

9. การเรียบเรียงไม่เป็นระบบ ไม่ชัดเจน เช่น

– การเรียบเรียงงานวิจัย ต้องเขียนเรื่องละ 1 ย่อหน้า และมีประเด็นทำนอง เดียวกัน

– การเรียบเรียงต้องเน้นให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง

- การเรียบเรียงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไม่ถูกต้อง มีการเขียนข้อมูลมากกว่า 1 ย่อหน้า บางเรื่องมีข้อมูลจำนวนมาก บางเรื่องมีข้อมูลน้อย ขาดความสมดุล
- การลำดับเนื้อหาควรจัดเป็นระบบหัวข้อจากหัวข้อใหญ่เป็นหัวข้อย่อย
- ขาดการเรียบเรียงที่ดี เป็นเพียงการนำข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้ามาวางไว้ มีมากบ้าง น้อยบ้าง มีทั้งที่สรุปและไม่สรุป
- เรียบเรียงไม่ชัดเจน การกำหนดหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยไม่ชัดเจน
- เนื้อหาที่เรียบเรียงแต่ละหัวข้อมีปริมาณน้อย
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเขียนไม่ชัดเจน ไม่ได้ระบุชื่อสถานศึกษาและไม่ได้ระบุจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีแต่หัวข้อการวิจัยกับผลการวิจัย
- งานวิจัยต่างประเทศซึ่งมีตัวอย่างต่างๆรวมทั้งชื่อภาษาอังกฤษอ่านแล้วไม่เข้าใจว่ามีความหมายว่าอย่างไร
- นำเสนอข้อมูลเรื่องทฤษฎีการเรียนรู้แบบต่อเนื่องอย่างคลุมเครือ และเขียนคำภาษาอังกฤษผิดทุกข้อหลายแห่ง คือ คำว่า “Law” เขียนเป็น “Low”
- การเรียบเรียงความรู้เรื่องคำราชาศัพท์ไม่เป็นระบบชัดเจน คือ ไม่จัดเป็นหัวข้อต่าง ๆ เช่น ความหมายของราชาศัพท์ ที่มาของราชาศัพท์ ประเภทของราชาศัพท์ เป็นต้น ทำให้ขาดความสมบูรณ์
- การเรียบเรียงยังขาดการกำหนดหัวข้อใหญ่และข้อย่อยที่ชัดเจนและเป็นระบบ
- การวิจัยผลการพัฒนาทางการศึกษาไม่ได้ศึกษาค้นคว้า นำเสนอเป็นระบบหรือเป็นข้อ ๆ คือ ความหมายของการวิจัย ความสำคัญของการวิจัย ประเภทการวิจัย เป็นต้น การพัฒนาทางการศึกษาก็เช่นเดียวกัน ขาดรายละเอียดที่เป็นระบบ
- การเรียบเรียงไม่เป็นระบบ
- การเรียบเรียงต้องกำหนดฟังก์ชันหลักและหัวข้อย่อยที่เป็นระบบชัดเจน
- การเรียบเรียงยังขาดการกำหนดหัวข้อใหญ่และข้อย่อยที่ชัดเจนและเป็นระบบ

10. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ปี พ.ศ. 2525 และ ปี พ.ศ. 2539 เลิกใช้นานแล้ว ปัจจุบันใช้ปี พ.ศ. 2542

11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องไม่ได้ศึกษาจากวิจัยฉบับสมบูรณ์ เช่น
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องศึกษาจากบทคัดย่อเท่านั้น
 - งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต้องศึกษาทั้งเล่ม มิใช่เฉพาะหน้าที่อ้างอิง จึงไม่ต้องระบุ

เลขหน้าเอกสาร

– งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทุกเรื่องศึกษาจากบทคัดย่อ มีหลายเรื่องที่ไม่ระบุชื่อสถานที่หรือชื่อโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ไม่น่าเชื่อถือ

– การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ศึกษาจากบทคัดย่อ มีหลายเรื่องไม่ระบุชื่อโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

– งานวิจัยที่ศึกษาจากฉบับสมบูรณ์ต้องศึกษาทั้งเล่ม ไม่ต้องอ้างเลขหน้าเอกสารงานวิจัย

– งานวิจัยที่เกี่ยวข้องมิได้ศึกษาจากวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์แต่ศึกษาจากบทคัดย่อไม่เหมาะสม เพราะจะไม่ได้ข้อมูลหรือข้อความรู้แต่ประการใด ตำแหน่งทางวิชาการระดับนี้จะต้องศึกษาไปถึงข้อมูลปฐมภูมิ นอกจากนั้นวิธีเรียบเรียงการวิจัยที่เกี่ยวข้องยังไม่ถูกต้องเพราะมีแต่ชื่อเรื่องกับผลการวิจัยเท่านั้น ไม่เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อ่าน

12. การอ้างอิง มีข้อบกพร่อง เช่น

– บางรายการเขียนไม่ถูกต้อง บางรายการอ้างจากวิทยานิพนธ์ ไม่ใช่ผู้ที่ศึกษาโดยตรงการลำดับหัวข้อแต่ละประเด็นไม่เป็นระบบ

– เนื้อหาบางเรื่องไม่มีการอ้างอิง

– การอ้างอิงบางรายการค่อนข้างเก่าล้าสมัย เกิน 10 ปีขึ้นไป

– คำอธิบายชนิดของคำ ได้แก่ คำสรรพนาม คำบุพบท ขาดการอ้างอิง และมี

ส่วนที่ไม่ถูกต้อง

– การอ้างอิงในแต่ละหัวข้อน้อย นิยมอ้างเพียงคนเดียว

– การอ้างอิงต้องอ้างผู้ที่เป็นนักวิชาการที่เชี่ยวชาญโดยตรงไม่ควรอ้างจากผู้ทำวิทยานิพนธ์

– การอ้างอิงสื่อออนไลน์ ต้องคัดเลือกที่น่าเชื่อถือ

– การอ้างอิงมีการอ้างซ้ำ ๆ กัน

– การเขียนทับศัพท์ชื่อชาวต่างประเทศไม่ถูกต้อง

– การเรียบเรียงบางแห่งไม่มีการอ้างอิง

– การอ้างอิงหลายรายการไม่มีในบรรณานุกรม

– การอ้างอิงไม่มีการใส่เลขหน้า

– ต้องอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล บางตอนที่สำคัญผู้เสนอขอมิได้คิดเอง

ต้องอ้างอิงด้วย

13. ผู้เสนอขอมิได้ศึกษาไปถึงข้อมูลปฐมภูมิ แต่ใช้วิธีการอ้างต่อจากผู้อื่น

14. การเลือกใช้คำไม่เหมาะสม เช่น การใช้คำสรรพนาม “ท่าน” แทนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง ที่ถูกต้องใช้คำว่า “พระองค์ หรือพระองค์ท่าน” เป็นต้น

15. การใช้ศัพท์เฉพาะ ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงตามหลักวิชาการ เช่น พยัญชนะที่นักเรียนเห็นจะแยกเป็นสามส่วนคือ อักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ เมื่อนำมาแยกเขียนเพิ่มเติมจะได้เป็นอักษรนำ อักษรตาม คำว่า “อักษรตาม” คืออะไร เป็นศัพท์เฉพาะจากตำราเล่มใด ต้องอ้างอิง
16. การกำหนดหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อยไม่เป็นระบบ
17. หัวข้อที่ปรากฏในตอนต้น ไม่ตรงกับเนื้อหาข้างใน เช่น
 - “วิธีสอนภาษาไทย” แต่ในเนื้อหาเป็น “การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย”
18. ระบุปี พ.ศ. ไม่ถูกต้อง เช่น
 - งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและงานวิจัยเกี่ยวกับการฝึก
 วิจารณ์ญาณอื่น ๆ เป็นงานวิจัยที่ระบุปี พ.ศ. ไม่ถูกต้อง
19. ผู้เสนอขอขาดความรู้เรื่องการวิเคราะห์ วรรณคดี และวรรณกรรม เช่น
 - การวิเคราะห์หาคุณภาพนวัตกรรม เป็นการประเมินโดยรวม ทั้ง 7 นวัตกรรม
 ประเด็นการประเมินกว้าง ๆ ไม่เจาะจงเฉพาะนวัตกรรมแต่ละเรื่อง และประเด็นการประเมินทั้งของผู้เชี่ยวชาญกับของนักเรียน ไม่แตกต่างกัน ทำให้ผลที่ได้ไม่น่าเชื่อถือ
 - ไม่มีร่องรอยหลักฐานที่แสดงถึงการวิเคราะห์แบบทดสอบและการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมอย่างเป็นรูปธรรม
 - นำเสนอเอกสารมากถึง 70 หน้า โดยขาดการวิเคราะห์ สังเคราะห์เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยที่ทำ
 - การค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องค้นคว้าได้ละเอียดแต่ไม่ได้นำไปใช้วิเคราะห์ในบทหลัง
20. บทที่ 2 ยาวมากเกินไป ตั้งแต่หน้า 12 – 163 การเรียนแบบร่วมมือเป็นหัวใจของเรื่องแต่นำเสนอไว้ เพียงแค่ 10 หน้าเท่านั้น
21. การเขียนเรียบเรียงความรู้ ส่วนใหญ่ไม่มีสำนวนภาษาของผู้เสนอขอ มีแต่การนำข้อมูลมาอ้าง ขาดการกล่าวนำการเชื่อมโยงเนื้อความ ข้อมูลบางแห่งคลุมเครือมาก
22. ข้อบกพร่องที่ต้องและเอกสารประกอบการค้นคว้าที่ปรากฏในบทที่ 2 ส่วนมากเก่าเกินไป เนื้อหาหลายเรื่องมีการพัฒนาอยู่ตลอด แต่ผู้เสนอขอไม่ใช่เอกสารที่เป็นปัจจุบัน
23. หัวข้อบางหัวข้อไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ศึกษา วัตถุประสงค์ต้องการสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน แต่บทที่ 2 เสนอบทความที่เกี่ยวข้องเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม
24. การศึกษาทั้งเอกสารและการวิจัยไม่กว้างขวางเท่าที่ควร เพราะเรื่องการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีชาวต่างประเทศเขียนไว้มาก แต่ที่เสนอมานี้เป็นเพียงแค่ของที่คนไทยแปลมา

25. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ไม่ควรนำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพระราชดำรัสของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาใช้

26. การเรียบเรียงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องไม่ตรงประเด็นกับหัวข้อวิจัย เพราะมีการนำเรื่องราวที่ไม่เกี่ยวข้องมาใส่ไว้หลายเรื่อง ต้องตัดออก เพราะไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์ ในการอธิบายผลหรือวิเคราะห์ข้อมูล เช่น การอ่าน ความหมายของการอ่าน ทฤษฎีการอ่าน จุดมุ่งหมายของการอ่าน ความสำคัญของการอ่าน ปัญหาของการอ่าน หลักการและแนวในการสอน เป็นต้น

27. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง หากอ้างไว้ต้องนำไปใช้ ถ้าไม่ได้นำไปใช้ก็ไม่ต้องนำมาอ้าง

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การเขียนประชากรไม่ครบถ้วน
2. จำนวนนักเรียนและกลุ่มเป้าหมายที่ระบุในแต่ละหน้า ขัดแย้งกัน
3. การเลือกแบบเจาะจง ทำให้ไม่สามารถใช้ t - test ได้
4. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองไม่ถูกต้อง
5. การกำหนดประชากรไม่ชัดเจน เช่น
 - กำหนดประชากรว่าเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แต่ไม่ระบุว่า มีกี่โรงเรียน จำนวนเท่าใด แต่ระบุกลุ่มตัวอย่างว่ามาจากโรงเรียนเพียง 2 โรงเรียน โรงเรียนละ 16 คน แต่ไม่ได้ระบุว่าเลือกเฉพาะ 2 กลุ่มที่มีความสามารถในการใช้ภาษาเท่ากัน แต่ระบุว่าใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งไม่มีเหตุผลในการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ชัดเจน
6. การเรียบเรียงไม่ชัดเจน เช่น
 - การอธิบายกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่ถูกต้อง
7. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำนวนไม่เท่ากัน เช่น
 - กลุ่มทดลอง มีจำนวน 43 คน กลุ่มควบคุม จำนวน 42 คน เป็นนักเรียน ปีการศึกษา 2551
8. การใช้คำไม่ถูกต้อง เช่น
 - โรงเรียนมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพียง 1 ห้อง จำนวน 21 คน จึงถือว่าทั้งหมดเป็นประชากร หัวข้อกลุ่มตัวอย่างจึงไม่ต้องมี เพราะไม่ได้มีการสุ่มนักเรียน ต้องใช้ว่า “กลุ่มเป้าหมาย”
 - ใช้คำว่า “กลุ่มตัวอย่าง” ไม่ถูกต้อง ต้องใช้ว่า “ประชากร” หรือ “กลุ่มเป้าหมาย” เพราะมีนักเรียนเพียง 1 ห้องเรียน ไม่ใช่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง

9. วิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่างไม่ถูกต้อง เช่น
 - กลุ่มตัวอย่างได้จากการจับสลากเป็นกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยผู้เสนอขอไม่ได้ตรวจสอบพื้นฐานความรู้ความสามารถเดิมของนักเรียน ทำให้ผลที่ได้ไม่น่าเชื่อถือ
 - การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบจับฉลากเป็นวิธีที่ไม่เหมาะสม เพราะไม่ได้ตรวจสอบพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ก่อนทดลองใช้นวัตกรรม
10. อธิบายวิธีสุ่มตัวอย่างไม่ชัดเจน เช่น
 - สุ่มอย่างไร จับสลากอย่างไร
 - ระบุประชากรและกลุ่มตัวอย่างไม่ชัดเจน และไม่ระบุวิธีได้มาของกลุ่มตัวอย่าง
11. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเดียวกัน จึงไม่ต้องแยกรายงานหรือสุ่มตัวอย่าง โดยวิธีเจาะจงให้รายงานกลุ่มเดียว เรียกว่า กลุ่มเป้าหมาย
12. ใช้ N เป็นสัญลักษณ์แทนกลุ่มตัวอย่างไม่ถูกต้อง ที่ถูกต้องใช้ n เพราะ N เป็นสัญลักษณ์แทนประชากร
14. ขาดการระบุวิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง
15. ระบุประชากรและกลุ่มตัวอย่างแต่ละแห่งไม่ตรงกัน เช่น
 - จำนวนนักเรียนและกลุ่มเป้าหมายที่ว่าปีการศึกษา 2554 จำนวน 123 คน ขัดแย้งกับในที่อื่น ๆ ที่ระบุว่ามึนักเรียน จำนวน 59 คน
 - จำนวนนักเรียนในแต่ละแห่งไม่เท่ากัน ระบุจำนวน 7 คนบ้าง 5 คนบ้าง
16. การกำหนดนักเรียนเป็นกลุ่มทดลอง 5 คน กลุ่มควบคุม 17 คน จำนวนต่างกันมาก โดยไม่ได้ตรวจสอบวัดผลความรู้ความสามารถพื้นฐานเดิมของนักเรียนก่อนการจัดกลุ่ม ทำให้ผลการเปรียบเทียบที่ได้ไม่น่าเชื่อถือ
17. กำหนดนักเรียนในโรงเรียนเขตพื้นที่เป็นประชากรซึ่งไม่เหมาะสม ถ้ามีนักเรียนเพียงห้องเรียนเดียวใช้เป็น “กลุ่มเป้าหมาย” ได้
18. ระบุประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน แต่ไม่ระบุให้ชัดเจนว่าได้ดำเนินการกับประชากรอย่างไร
19. ประชากรกับกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนต่างโรงเรียน จึงไม่จำเป็นต้องระบุประชากรส่วนกลุ่มตัวอย่างให้ใช้ว่า “กลุ่มเป้าหมาย”
20. กลุ่มประชากรที่กำหนดไม่ชัดเจน กว้างเกินไป
21. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างไม่ชัดเจน เช่น
 - ประชากรจำนวนเท่าไร กลุ่มตัวอย่างจำนวนเท่าไร ได้มาอย่างไร

วิธีดำเนินการวิจัย ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. วิธีการวิจัยและการเสนอผลไม่เหมาะสม เช่น

- เสนอผลการพัฒนานวัตกรรมว่า “ผลการพัฒนานวัตกรรมที่ได้จากการร่วมประชุมระดมความคิดจากผู้ร่วมสร้างนวัตกรรม คือ ผู้บริหาร ครู กรรมการสถานักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อนำมาพัฒนานิสัยรักการอ่าน ผลไม่ใช่นวัตกรรม แต่เป็นโครงการอบรม มีโครงการอบรมผู้ปกครองร่วมพัฒนา นิสัยรักการอ่าน โครงการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน และ โครงการค่ายรักการอ่าน
- การสอนซ่อมเสริมจะไม่สอนนักเรียนเป็นกลุ่มใหญ่ เช่น กลุ่มตัวอย่างมีถึง 24 คน แต่จะซ่อมเสริมเป็นกลุ่มเล็ก จำนวน 10 – 15 คน จึงจะดูแลแต่ละคนและช่วยเหลือได้เต็มที่ นอกจากนั้นการสอนซ่อมเสริมต้องสอนในแต่ละระดับชั้นเพื่อแก้ปัญหาให้ตรงจุดเฉพาะนักเรียนที่พบปัญหาในชั้นนั้นมีใช้นักเรียนต่างชั้นและต่างวัยมาเรียนรวมกันแล้วแก้ปัญหาพร้อมกัน
- แสดงวันเวลาของการทดลองด้วยสื่อประสมและแบบฝึกทักษะการทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน ในช่วงเช้าและบ่ายของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 เวลาจะเป็นตัวแปรอย่างหนึ่ง เช่น อากาศร้อน รวมถึงสภาพแวดล้อมภายนอกอื่น ๆ และสภาพแวดล้อมภายในตัวนักเรียน อาจมีผลต่อการทำแบบทดสอบ

2. ระบุระยะเวลาในการดำเนินการไม่สอดคล้องกัน เช่น

- หัวข้อการดำเนินการวิจัย กล่าวว่าเป็นการดำเนินการภาคเรียนที่ 2/2553 แต่เผยแพร่ผลงานวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 ตอบรับการเผยแพร่ผลงานวันที่ 28 พฤษภาคมถึง กรกฎาคม 2553 ขาดความสอดคล้องกัน
- เริ่มดำเนินการเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2554 (ภาคเรียนที่ 2/2554) แต่หนังสือขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานวิชาการ ลงวันที่ 19 มิถุนายน 2554 (ภาคเรียนที่ 1/2554) วันเวลาของการดำเนินการขัดแย้งกัน

3. วิธีการวิจัยสับสน ไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน เช่น

- ระบุว่าการทดลองครั้งที่ 3 ภาคสนาม เป็นการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 44 คน ตามหลักแล้วจะต้องทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่หน้าอื่น ระบุว่านำแบบฝึกไปใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป ผู้เสนอขอเขียนสับสน ไม่มีการกล่าวถึงกลุ่มควบคุม
- ระบุว่ามีการทดลอง 2 กลุ่ม ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีพื้นฐานทักษะทางภาษาไทยใกล้เคียงกัน แต่มิได้ระบุว่ากลุ่มควบคุมสอบอย่างไร ใช้สิ่งใดเป็นสื่อ
- การทดลองแบบกลุ่มเล็ก (10 คน) ไม่ได้ระบุว่าใช้นักเรียนโรงเรียนใด
- เสนอวิธีดำเนินการวิจัยข้ามไปข้ามมา ต้องหาประสิทธิภาพของเครื่องมือก่อนจึงจะจัดทำแผนการสอนและแบบทดสอบ

– ระบุว่า มีการสนทนากลุ่ม แต่ผู้ร่วมสนทนา 8 คน เป็นศึกษานิเทศก์ จำนวน 6 คน ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน มีครูชำนาญการพิเศษเพียง 1 คน สัดส่วนควรเป็นครั้งต่อครั้ง ต้องมีครูเชี่ยวชาญและครูเชี่ยวชาญพิเศษบ้าง ก่อนที่จะได้โครงสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมควรเขียนอธิบายให้ชัดเจนว่าได้มาอย่างไร จากโครงสร้าง กิจกรรมสนทนากลุ่ม และนำรูปแบบไปให้ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษา ได้พิจารณาแสดงความคิดเห็นก่อนนำไปใช้ทดลองจริง และก่อนทดลองจริงก็ต้องทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างก่อน

– กิจกรรมที่ให้นักเรียนเขียนเรื่องย่อ เป็นการวัดความเข้าใจเท่านั้น ส่วนการให้หาข้อคิดและประโยชน์ที่ได้จากการอ่าน เป็นการวัดการประเมินค่า และการนำไปประยุกต์ใช้เป็น การวัดการนำไปใช้ ไม่มีการวัดในการวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน

– นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีพัฒนาการทางสายตาและสมองยังเจริญไม่สมบูรณ์ ดังนั้น จะมีช่วงความสนใจสั้น ๆ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนติดต่อกัน 3 ชั่วโมงนั้นมากเกินไป นักเรียนจะเกิดความเมื่อยล้าทางสายตาและสมอง อีกทั้งกล้ามเนื้อและตายังไม่แข็งแรงพอ ช่วงความสนใจจะมีประมาณ 30 – 40 นาที กิจกรรมการเรียนต้องจัดให้แผนละ 1 ชั่วโมง ไม่ใช่แผนละ 3 ชั่วโมงติดต่อกัน

– นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สายตายังพัฒนาไม่เต็มที่ ส่วนมากจะเรียนภาษาจากการฟัง จึงจำเป็นต้องอ่านออกเสียงเพื่อใช้หูช่วยในการฟังเสียง เพราะหูพัฒนาเต็มที่แล้ว โดยเสียงที่รับฟังนั้น โสตประสาทจะส่งไปให้สมองในส่วนของการแปลความหมาย นักเรียนในวัยนี้ส่วนมากยังไม่พร้อมที่จะอ่านในใจ หากครูเร่งรัดให้นักเรียนอ่านในใจโดยไม่ยินยอมให้เปล่งเสียงออกมาจะทำให้ผู้ที่ยังไม่พร้อมทางสายตาจะไม่เข้าใจความหมายและจะเริ่มมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการอ่าน โดยทั่วไปเด็กปกติจะมีความพร้อมทางสายตาในปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หรือต้นปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อย่างไรก็ตามอาจมีนักเรียนบางคนที่มีความพร้อมจะอ่านในใจได้ เพราะพัฒนาการทางสายตาพร้อมเร็วกว่าเด็กทั่วไป ซึ่งเด็กเหล่านี้ต้องได้รับคำแนะนำวิธีอ่านในใจอย่างไม่เป็นทางการ

– การอ่านในใจมีวิธีอ่านหลายอย่าง เช่น อ่านปกติ อ่านละเอียด อ่านเร็ว อ่านสำรวจ และอ่านคร่าว ๆ การอ่านแต่ละประเภทจะมีจุดมุ่งหมายต่างกัน ในแต่ละแผนจะระบุให้นักเรียนอ่านในใจแบบคร่าว ๆ แสดงว่าผู้เสนอขอไม่เข้าใจ เพราะวิธีอ่านแบบนี้ใช้เพื่ออ่านทบทวนภายหลังที่ศึกษาหรืออ่านมาโดยละเอียดแล้ว นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ยังอ่านไม่ได้ เพราะการอ่านคร่าว ๆ เกี่ยวข้องกับวิธีกวาดสายตาและวิธีการเคลื่อนตาอย่างรวดเร็ว ซึ่งใช้เฉพาะผู้ที่มียกทักษะการอ่านคล่องแคล่วแล้วเท่านั้น

4. ระยะเวลาในการทดลองน้อย เช่น

– การทดลองใช้รูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง รอบละ 1 สัปดาห์ โดยไม่ได้ระบุจำนวนชั่วโมงที่เรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งปกติจะเรียนประมาณ 5 – 6 ชั่วโมง

ต่อสัปดาห์ น่าจะน้อยไปสำหรับการวัดด้านเจตคติของผู้เรียน ซึ่งอย่างน้อยควรจะเรียนประมาณ 3 – 4 สัปดาห์ ในแต่ละรอบ

– กิจกรรมการเรียนรู้บูรณาการสู่การเรียนรู้คำภาษาอังกฤษ ต้องใช้เวลาในการฝึกฝนเพื่อการออกเสียงให้ถูกต้อง ส่วนขั้นสรุปต้องมีการทำแบบทดสอบย่อย จึงเป็นไปได้ที่จะใช้เวลาการสอนครั้งละ 1 ชั่วโมงตามที่ระบุ

5. การทดลองภาคสนามใช้นักเรียน 10 คน น้อยเกินไป และไม่ได้รายงานค่าประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

6. กิจกรรมที่กำหนดขาดการส่งเสริมการคิด วิเคราะห์ของนักเรียน เช่น
– ในทุกชั่วโมงของการจัดกิจกรรมชั้นนำ ให้นักเรียนท่องบทอาขยาน เมื่อท่องจบมิได้มีการนำเนื้อหาจากบทอาขยานมาใช้ประโยชน์ในการคิดวิเคราะห์ จึงเป็นกิจกรรมที่มุ่งท่องจำ โดยมีได้ใช้เนื้อหาให้นักเรียนบอกแนวคิด รวมทั้งไม่ได้คิดวิเคราะห์เนื้อเรื่อง

– เรื่องวิเคราะห์และประเมินค่าวรรณกรรม ในกิจกรรมที่ให้นักเรียนเขียนเรื่อง เป็นการวัดความเข้าใจเท่านั้น ส่วนการให้หาข้อคิดและประโยชน์ที่ได้จากการอ่านเป็นการวัดการประเมินค่า และการนำไปประยุกต์ใช้ ซึ่งเป็นการวัดการนำไปใช้ไม่มีการวัดในการวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน

7. ขาดรายละเอียดเกี่ยวกับการทดลองของกลุ่มควบคุม มีเฉพาะการนำคะแนนของกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบกับคะแนนของกลุ่มทดลองเท่านั้น

8. วิธีดำเนินการไม่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ เช่น
– วัตถุประสงค์กำหนดว่า “เพื่อพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80” แต่ปรากฏว่าไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนของทฤษฎีในส่วนของทดลองหาประสิทธิภาพเครื่องมือจากนักเรียน 3 กลุ่ม เพื่อปรับปรุงให้ได้คุณภาพ แต่ที่ทำเป็นเพียงให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเท่านั้น จึงไม่สามารถใช้คำว่า “ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80” ได้ จึงถือว่าการดำเนินการไม่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์

9. การจัดกิจกรรมบางขั้นตอนไม่ชัดเจน เช่น แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม ตามความเหมาะสมคำนี้เป็นนามธรรม งานวิจัยนี้ผ่านการทดลองมาแล้วต้องระบุให้ชัดว่าแบ่งกลุ่มละกี่คน จัดอย่างไร

10. การเขียนรายงานวิธีการดำเนินงานวิจัยไม่ชัดเจน เช่น
– ก่อนนำชุดการสอนไปทดลองใช้ 3 ขั้นตอน ผู้เสนอขอไม่ได้เขียนรายงานการสร้างและการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เครื่องมือ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. เครื่องมือไม่เหมาะสม เช่น

– ชุดฝึกทักษะการอ่านเขียนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา จำนวน 10 ชุด หน้าปกใช้คำว่าชุดฝึก แต่ภายในเล่มใช้คำว่า แบบฝึก ต้องเข้าใจด้วยว่าแบบฝึกเป็นเครื่องมือที่นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง ในบางส่วนครูอาจต้องให้คำแนะนำด้วย สิ่งสำคัญต้องให้นักเรียนฝึกอ่านตั้งแต่หน้าปก ซึ่งประกอบด้วยชื่อชุดและชื่อผู้จัดทำ แล้วอ่านคำนำ สารบัญ และคำแนะนำในการใช้ นักเรียนต้องฝึกอ่าน แต่เครื่องมือชุดนี้ใช้สอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านและการเขียน ไม่สามารถอ่าน คำนำ และคำแนะนำในการใช้ที่มีข้อความยาวเกินระดับความสามารถของนักเรียน นอกจากนั้นการใช้ภาษาเขียนก็ยากเกินระดับที่นักเรียนจะอ่านได้เข้าใจ

– เครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้นไม่สอดคล้องกับพัฒนาการทางภาษาของกลุ่มตัวอย่าง โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3) นำแบบสอบถามไปทดสอบใช้กับผู้บริหาร 1 คน ครู 11 คน นักเรียน 19 คน และผู้ปกครอง 19 คน ไม่ได้ระบุว่านักเรียน 19 คนนี้เรียนอยู่ระดับชั้นใดบ้าง เพราะนักเรียนแต่ละชั้นย่อมมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน เครื่องมือที่นำมาใช้กับนักเรียนย่อมต้องมีความแตกต่างทั้งความยาวของประโยคและจำนวนคำถามที่ถาม

– แบบประเมินนิสัยรักการอ่านของนักเรียนโดยนักเรียน สร้างได้ 30 ข้อ และใช้จริง 20 ข้อ นำไปหาประสิทธิภาพโดยทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 50 คน เป็นนักเรียนชั้นใดบ้างไม่ได้ระบุ และตัวอย่างแบบประเมินที่ใช้โดยนักเรียนนั้น มีความยากง่ายไม่เหมาะที่จะนำมาใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 ซึ่งอ่านหนังสือยังไม่เข้าใจแตกฉาน หากกลุ่มตัวอย่างมีตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 ต้องสร้างเครื่องมือให้เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียน มิใช่ใช้เครื่องมือฉบับเดียวกันตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 ซึ่งไม่ถูกต้อง แต่ละชั้นต้องมีเครื่องมือแตกต่างกัน แม้จะชี้แจงว่าให้ครูประจำชั้นอ่าน แต่ต้องมีข้อชุดเดียวกัน และจำนวนข้อจะแตกต่างกัน

– คำถามบางข้อนักเรียนไม่เข้าใจ เช่น “ข้าพเจ้าเกาะติดสถานการณ์ข่าวที่สนใจ...” คำที่ขีดเส้นใต้ยากเกินไปสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

– ข้อความบางข้อไม่ชัดเจน เช่น “ข้าพเจ้าอ่านหนังสือครั้งละนาน ๆ...” คำว่านาน ๆ ของแต่ละคน ย่อมแตกต่างกัน ต้องระบุเป็นจำนวนเวลา ยังมีข้ออื่น ๆ อีกที่มีปัญหาและไม่เหมาะที่จะนำมาใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3

2. เครื่องมือไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน เช่น

– เครื่องมือทั้ง 10 ชุด ไม่เข้าข่ายที่จะเรียกว่า แบบฝึก เป็นเพียงแบบฝึกหัดให้นักเรียนฝึกทำเท่านั้น ในเครื่องมือแต่ละชุดไม่ปรากฏแนวคิด เกณฑ์การประเมินและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบฝึกประยุกต์มาจากบทเรียนสำเร็จรูป มีองค์ประกอบที่คล้ายกัน คือ ถามหรือแบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับแนวคิด เฉลย เกณฑ์การประเมินในกรณีที่เป็นการเขียนคำ กลุ่มคำ ประโยค และแต่งเรื่อง และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

– ผู้เสนอขอใช้การประชุมผู้บริหาร ครู นักเรียนและผู้ปกครอง ชี้แจงโครงการขอความร่วมมือให้ตอบแบบสอบถาม และเครื่องมือมีแต่แบบสอบถามซึ่งไม่มีการทดลอง

– แบบประเมินโดยครูและโดยผู้ปกครอง ต้องมีข้อความที่เกี่ยวข้องกับจำนวนเวลาที่อ่านหนังสือที่โรงเรียนและที่บ้านโดยประมาณ รวมทั้งประเภทของหนังสือที่อ่าน จำนวนเล่มที่อ่านต่อสัปดาห์ เพราะสิ่งเหล่านี้จะบอกลักษณะการอ่านของนักเรียน

– แผนการสอน จุดประสงค์บางข้อโดยเฉพาะด้านเจตคติยังเขียนไม่เป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

– แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบฝึกกับแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบการใช้สื่อประสม ใช้กับกลุ่มทดลองสองกลุ่ม กลุ่มละ 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ได้แบ่งกิจกรรมการเรียนรู้เป็นชั่วโมงที่ 1 และ 2 และระบุจำนวนเวลาในชั่วโมงที่ 1 การจัดกิจกรรมรู้จักคำนำ จำนวน 30 นาที และกิจกรรมแยกแยะลูกสะกดคำ 30 นาที รวมเป็น 1 ชั่วโมง ส่วนในชั่วโมงที่ 2 จำนวนเวลากิจกรรมนำไปฝึกอ่านเขียน 30 นาที และกิจกรรมเรียนรู้บูรณาการ 30 นาที รวมเป็น 1 ชั่วโมง ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ของทั้งกลุ่มไม่สามารถนำไปใช้ได้จริงตามจำนวนเวลาที่กำหนดไว้ คือ ชื่อนำเข้าสู่บทเรียนเป็นขั้นที่ต้องใช้เวลาเช่นเดียวกัน เช่น การให้นักเรียนร้องเพลง สนทนาเกี่ยวกับเพลง แต่ไม่ได้มีการกำหนดจำนวนเวลาในขั้นนี้ เช่นเดียวกับในขั้นสรุปของการจัดกิจกรรม แต่ละชั่วโมงมิได้มีการกำหนดว่าจะใช้เวลาเท่าใด โดยประมาณทั้งขั้นนำและขั้นสรุปจะใช้เวลาขั้นละ 10 นาที รวมเป็น 20 นาที นอกจากนี้การจัดกิจกรรมขั้นการจัดการเรียนรู้แต่ละชั่วโมง มีการแบ่งกลุ่มทำงานร่วมกัน มีกิจกรรมการอ่าน – เขียนที่ต้องใช้เวลา ดังนั้น จึงเป็นไปได้ที่จะเสร็จตามเวลาที่กำหนด โดยเฉพาะกลุ่มทดลองที่ใช้สื่อประสม ซึ่งมีสื่อหลายอย่างมากกว่ากลุ่มทดลองที่ใช้แบบฝึกย่อมใช้เวลาเพิ่มอีก

– แผนการจัดการเรียนรู้ไม่เหมาะสมทั้งจำนวนแผน และจำนวนเวลาที่กำหนดไว้แผนละ 2 ชั่วโมง ซึ่งยาวนานเกินไปสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ถ้าจัดตามความเหมาะสมแล้วจะต้องจัดเป็น 16 แผน ๆ ละ 1 ชั่วโมง

– แผนการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกทักษะ คำว่า รด ต้องเป็น รด เพื่อให้ตรงกับภาพรถ

– แบบวัดความพึงพอใจในการเรียนด้วยสื่อประสม และแบบฝึกทักษะ มีจำนวน 10 ข้อ ต้องแยกเป็นคนละฉบับ คือ แบบวัดความพึงพอใจในการเรียนด้วยสื่อประสมกับแบบวัดความพึงพอใจในการเรียนด้วยแบบฝึก ไม่ใช่ชุดเดียวกัน รายการประเมินไม่สอดคล้องกับเครื่องมือ เช่น ในส่วนที่เป็นสื่อประสมประกอบด้วย เพลง ใบความรู้ หนังสือเรียน เกม บัตรคำ ใบงาน และอื่น ๆ จะต้องถามความพอใจในส่วนต่าง ๆ เหล่านั้น รวมทั้งความยากง่ายของสื่อแต่ละประเภท รายการที่ประเมินทั้ง 10 ข้อ ขึ้นต้นประโยคทั้ง 10 ข้อด้วยคำว่า เป็น เช่น “1. เป็นสื่อที่ทำให้ฉันเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน” ไม่เข้าใจว่าสื่อประเภทใดเพราะสื่อประสมก็ประกอบด้วยสื่อประเภทต่าง ๆ ส่วนแบบฝึกก็มีหลายเล่ม ในรายการต่าง ๆ ทั้ง 10 ข้อ ใช้ภาษาที่ไม่สอดคล้องกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

– ความพึงพอใจในการเรียนด้วยแบบฝึก ต้องแจกแจงเป็นเล่ม ๆ ซึ่งแต่ละเล่มอาจมีความยากง่ายแตกต่างกัน นอกจากนั้นยังมีรายละเอียดอื่น ๆ ที่ต้องถามนักเรียน เช่น จำนวนแบบฝึกหัดภาพ ขนาดตัวหนังสือ และอื่น ๆ ซึ่งผู้เสนอขอจะต้องศึกษาให้ละเอียด

– รายการประเมินในแบบวัดความพึงพอใจไม่สอดคล้องกับสื่อที่สร้างขึ้น รายการที่ถามไม่ตรงประเด็น เป็นเครื่องมือที่สร้างอย่างรวบรัดไม่สอดคล้องกับสภาพของสื่อที่สร้างขึ้น และการใช้ภาษาไม่สอดคล้องกับความสามารถในการอ่านของนักเรียน

– แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ จำนวน 8 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง มีข้อบกพร่องที่แสดงว่าผู้เสนอขอขาดความรู้ความเข้าใจในจิตวิทยาการอ่าน และพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียน เนื่องจากในแผนทั้ง 8 แผน มุ่งให้นักเรียนอ่านในใจโดยมิได้คำนึงถึงความพร้อมของนักเรียน

– ในแผนทุกแผน มีกิจกรรมการจับใจความจากเนื้อเพลงและนิทาน แต่มิได้อธิบายให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำว่า “ใจความ” คืออะไร วิธีการจับใจความจะต้องปฏิบัติอย่างไร คำต่าง ๆ ที่เป็นคำใหม่ ที่กล่าวออกไปให้นักเรียนรับฟังโดยคิดว่านักเรียนทุกคนทราบแล้วนั้น เป็นการเข้าใจไม่ถูกต้อง นักเรียนจะทราบความหมายของคำโดยอาศัยการเดาแตกต่างกันไป เป็นการสร้างแนวคิดที่ไม่ถูกต้องให้เกิดขึ้นกับนักเรียน

– ให้นักเรียนเขียนแผนภาพโครงเรื่อง โดยมีได้มีการอธิบายความหมายให้เข้าใจว่าแผนภาพโครงเรื่องคืออะไร นักเรียนเขียนแล้วจะเกิดประโยชน์อะไร คำว่า “แผนภาพโครงเรื่อง” เป็นคำใหม่สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังนั้น ทุกคำที่เป็นคำใหม่ ต้องอธิบายให้เข้าใจความหมายทุกคำ

– นิทานที่ใช้เป็นสื่อการอ่าน ทั้ง 8 แผน มีความยาวไม่ใกล้เคียงกัน เช่น เรื่องไก่ได้พลอย เรื่องเม่นกับงู จะสั้นกว่าเรื่องอื่น ๆ ส่วนเรื่องผีเสื้อสวยงาม เรื่องเพื่อนรัก และเรื่องอื่น ๆ จะยาวกว่า 2 เรื่องที่กล่าวมาแล้ว ความยาวของเรื่องที่มีจำนวนคำแตกต่างกันหลายคำจะมีผลต่อเวลา

ในการอ่านที่แตกต่างกัน ดังนั้น การกำหนดเวลาให้นักเรียนอ่านแต่ละครั้งต้องคำนึงถึงความยาวของเนื้อเรื่องด้วยเช่นกัน มีบางเรื่องที่มีความยากง่าย (readability) ไม่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เช่น เรื่องผีเสื้อสวยงามความยากง่ายจะพิจารณาจากจำนวนคำในเรื่อง และความยาวของประโยค เป็นต้น เรื่องผีเสื้อสวยงามมีความยากง่ายเหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

– แบบทดสอบการอ่านจับใจความ จำนวน 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง เรื่องนกเหี่ยวกับนกในดงเกล และเรื่องลูกไก่อยู่ไหน พิจารณาจากความยาวและความยากง่ายของเรื่อง แล้ว ต้องนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวนข้อสอบและความยากง่ายของเนื้อเรื่องที่ให้อ่าน เวลา 60 นาที ไม่พอสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตารางที่ 2 วิเคราะห์ข้อสอบปรนัยระบุไว้ว่าวัดความจำ จำนวน 9 ข้อ วัดความเข้าใจ จำนวน 12 ข้อ และวัดการนำไปใช้ จำนวน 9 ข้อ ไม่ปรากฏว่ามีข้อสอบวัดการนำไปใช้แม้แต่ข้อเดียว ส่วนมากเป็นการวัดความจำ การนำไปใช้ คือ การที่นักเรียนนำเหตุการณ์หรือข้อปฏิบัติที่ได้จากในเรื่องที่อ่านไปใช้ประโยชน์ในการเรียนและในชีวิตประจำวันของตนเองได้

– แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ รายการที่ประเมินยังไม่ครอบคลุมกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ความยาวและความยากง่ายของเนื้อเรื่อง การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ความยากง่ายของใบงาน ตลอดจนเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมและทำใบงาน

- เครื่องมือวิจัยมีข้อบกพร่อง ทำให้ผลการวิจัยในบทที่ 4 มีความน่าเชื่อถือน้อย
- รายงานระบุเป็นเกม แต่สื่อประสมรายการเป็นเพลง

– แบบฝึกการเขียนคำ ต้องเข้าใจให้ถูกต้องว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือสำหรับนักเรียนที่ใช้ศึกษาด้วยตนเองได้ ประยุกต์มาจากบทเรียนสำเร็จรูป (Programmed Instruction) ประกอบด้วย 1) แนวคิดหรือข้อสรุปสั้น ๆ ให้นักเรียนศึกษา 2) คำถามหรือแบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับแนวคิด 3) เฉลย 4) เกณฑ์การประเมินในกรณีที่เป็นการเขียน คำ กลุ่มคำ แต่งประโยค เขียนเรื่อง 5) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สำหรับเครื่องมือชุดนี้ไม่เข้าข่ายที่จะเป็นแบบฝึก เพราะไม่มีเกณฑ์การประเมิน อีกทั้งไม่มีแนวคิดที่ให้นักเรียนศึกษา ส่วนที่เป็นคำชี้แจงและคำนำ ต้องเขียนให้สอดคล้องกับแต่ละชุดและแต่ละเล่ม ไม่ใช่เขียนเหมือนกันทุกชุดและทุกเล่ม อีกทั้งต้องใช้ภาษาให้สอดคล้องกับพัฒนาการทางภาษาของนักเรียนชั้นที่ศึกษา เพื่อนักเรียนจะอ่านได้เข้าใจและปฏิบัติได้ถูกต้อง ส่วนคำแนะนำสำหรับครูต้องนำไปใส่ในคู่มือครู ไม่ใช่ในเล่มของแบบฝึก เพราะแบบฝึกเป็นเครื่องมือสำหรับนักเรียน ซึ่งนักเรียนไม่จำเป็นต้องรู้ว่าผู้สอนจะปฏิบัติอย่างไรและในส่วนของเฉลยในบางตอนใช้ว่า อยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน (การแต่งประโยค) ไม่ถูกต้อง ผู้สร้างแบบฝึกต้องให้แนวทางในการประเมินหรือการตรวจแก้ผู้นำไปใช้บ้าง เพื่อผู้ใช้จะได้เห็นแนวทางและปฏิบัติได้ถูกต้อง

– แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบฝึกหัดมีเฉลย แต่ไม่มีเกณฑ์การประเมินในการเขียนคำและการแต่งประโยค โดยเฉพาะการแต่งประโยค ใช้ว่า “อยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน” ซึ่งไม่ถูกต้อง ผู้เสนอขอได้นำไปใช้และมีวิธีการตรวจประเมินอย่างไร ต้องอธิบายให้ชัดเจน เพราะเป็นแบบทดสอบ

– หนังสืออ่านเพิ่มเติมประกอบการสอนสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 เล่ม เนื้อหาในหนังสือเกี่ยวข้องกับคำราชาศัพท์และคำสุภาพ อักษรนำ คำที่มีตัวสะกดตรงมาตราและไม่ตรงมาตรา คำควบกล้ำ วิสัชนีย์ วรรณยุกต์ ตัวการันต์ เครื่องมือชุดนี้ไม่มีลักษณะที่เข้าข่ายเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม ขาดองค์ประกอบสำคัญ คือ คำนำของหนังสือที่แสดงวัตถุประสงค์ของการนำเสนอเนื้อหาภายในเล่มให้ผู้อ่านเข้าใจ นอกจากนั้น เนื้อหาภายในเล่มต้องนำเสนอโดยจัดแบ่งเป็นตอน แต่ละตอนต้องนำเสนอแนวคิดย่อย ๆ เพื่อให้นักเรียนอ่านเข้าใจง่ายที่สุด และตอนท้ายของเนื้อเรื่องต้องมีการสรุปรวมเป็นแนวคิดของแต่ละเรื่อง ในส่วนท้ายต้องมีคำยากและคำอธิบายความหมายของคำยาก รวมทั้งต้องมีแบบฝึกหัด เฉลย และเกณฑ์การประเมินต้องมีเอกสารอ้างอิง ส่วนเครื่องมือที่ผู้เสนอขอแนะนำเสนอมีลักษณะเหมือนใบความรู้กับใบงาน ไม่มีการจัดแบ่งเนื้อหาให้เป็นแนวคิดย่อย การพิมพ์จัดพิมพ์ต่อเนื่องกันไปตลอดจนจบแล้วจึงให้ใบงาน ซึ่งเหล่านี้ไม่ใช่ลักษณะของหนังสือที่ดีสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา จึงขาดความน่าสนใจ สำหรับแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนต้องนำไปใส่ในคู่มือการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ซึ่งในการวิจัยเรื่องนี้ไม่ปรากฏว่ามีคู่มือการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม

– ผู้เสนอขอมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนกับวัตถุประสงค์ของการหาค่า E_1/E_2 โดยเข้าใจว่า ค่าที่ได้สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ยิ่งมากยิ่งดี แต่วัตถุประสงค์ที่แท้จริงต้องได้ค่าใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้โดยอนุโลมให้มากหรือน้อยกว่าไม่เกิน 2.5 ถ้าได้ค่าผิดจากเกณฑ์มาก ๆ แสดงว่าเกิดความผิดปกติของเครื่องมือ ต้องดำเนินการทดลองใหม่ และให้เกิดความสมดุลกัน ฉะนั้น การหาค่า E_1/E_2 จึงเป็นการหาประสิทธิภาพเครื่องมือให้เป็นไปตามเกณฑ์ ส่วนการทดลองกับกลุ่มต่าง ๆ 3 กลุ่มนั้นก็เพื่อยืนยันว่าเครื่องมือมีความถูกต้อง เทียบตรง และเหมาะสมจริง

3. เครื่องมือไม่น่าเชื่อถือ เช่น

– อธิบายวิธีสร้างรูปแบบการประเมิน การพัฒนาและการทดลองใช้รูปแบบการประเมิน แต่ไม่ได้นำเสนอตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาไทยกับการนำไปทดลองใช้

– ระบุว่ามีการจัดการเรียนรู้ 5 แผน แต่ไม่ปรากฏว่ามีตัวอย่างแผนแสดงในภาคผนวก

– แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระบุว่า 20 ข้อ แต่ไม่ได้แสดงไว้ในภาคผนวก ไม่ชัดเจนว่าลักษณะของข้อสอบเป็นอย่างไร จำนวน 20 ข้อ น้อยเกินไปเมื่อเปรียบเทียบกับ

กับเนื้อหาในหนังสืออ่านเพิ่มเติม ไม่มีการหาค่าความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จึงทำให้การสร้างข้อสอบไม่ชัดเจน

- แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นปรนัย 4 ตัวเลือก บางข้อใช้ว่า ถูกทุกข้อ เป็นตัวเลือกที่ไม่ดี บางข้อเฉลยผิด เช่น คำว่า “อันตราย” อ่านอย่างไร เฉลย อ่านว่า อัน – ตราย ที่ถูกต้อง ต้องอ่านว่า อัน – ตะ – ราย (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 หน้า 1354) ยังมีที่ผิดอื่นอีกหลายที่ในหลายเล่ม ต้องตรวจสอบให้ละเอียด

4. การหาประสิทธิภาพเครื่องมือ ไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน เช่น

- มีการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพแต่เน้นเรื่องแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งที่จริงจะต้องหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ 3 ครั้ง และทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ 1 ครั้ง และการทดลองทุกครั้งจะมีการปรับปรุงใช้แบบฝึกด้วย ในบทที่ 3 การทดลองไม่ได้เสนอผลว่าได้ตามเกณฑ์ 80/80 หรือไม่

- กระบวนการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพสลับสับ ชั้นทดลองเดี่ยว กลุ่มเล็ก ทดลองที่ใด เมื่อไร

- มีการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย 3 ครั้ง แต่การนำเสนอและการทดลองไม่ถูกต้อง ประสิทธิภาพจะต้องทดลองระหว่างเรียน (E_1) และหลังเรียน (E_2) แต่ที่นำเสนอ เป็นการนำเสนอก่อนและหลังเรียน มิได้เสนอตัวเลขที่แสดงว่าได้ผลตามเกณฑ์ 80/80 หรือไม่ และปรับปรุงอะไรบ้างให้ชัดเจน

- การทดลองครั้งที่ 3 ภาคสนาม เป็นการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 44 คน ตามหลักแล้วจะต้องทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

- การทดลองภาคสนามใช้นักเรียน 10 คน น้อยเกินไป และไม่ได้รายงานค่าประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

- ผู้เสนอขอระบุว่าได้นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้หลังการทดลองประสิทธิภาพแล้ว 3 ครั้ง ซึ่งครั้งสุดท้ายได้ค่า E_1/E_2 เป็น 87.02/85.21 นั้น แสดงว่านวัตกรรมไม่เหมาะสม เพราะมีค่าเกินขอบเขตที่จะยอมรับได้ คือ ค่าแต่ละตัวไม่ต่ำกว่า 78.5 แต่ไม่เกิน 82.5 จากเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80 ซึ่งแสดงว่าวิธีการประเมินผลง่ายเกินไป ดังนั้น ผลที่ได้จากการทดลองเป็น 92.06/91.22 จึงขาดความเชื่อมั่นตามเกณฑ์

- ขั้นตอนการพัฒนาชุดการสอน (ขั้นตอนที่ 3) ไม่ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจชุดการสอนก่อนนำไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพ

- นักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองใช้ (Try out) ชุดการสอนเพื่อหาประสิทธิภาพ ไม่ได้คัดเลือกนักเรียนเก่ง ปานกลาง และเรียนอ่อน ตามหลักการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม

- กระบวนการหาค่า E_1 ที่ไม่ได้ดำเนินการหรือศึกษาจากทฤษฎีต้นแบบ ส่งผลให้ข้อมูลที่ได้อาจคลาดเคลื่อนจากหลักการ
- การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คำถามไม่ต้องใส่เครื่องหมาย “ ? ”
- การหาคุณภาพของแบบทดสอบเขียนรวบรัดไม่มีขั้นตอนรายละเอียดในการดำเนินงาน
- การหาคุณภาพของแบบทดสอบ ระบุว่า นำแบบทดสอบไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ซึ่งเป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้อง
- การหาค่าความยาก - ยาก และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ เขียนไม่ชัดเจน ไม่ได้เรียงลำดับกระบวนการ เขียนรายงานปะปนกับการหาค่าความเชื่อมั่น ซึ่งเป็นกระบวนการคนละขั้นตอนกัน ควรจัดลำดับให้ถูกต้องตามขั้นตอนการหาคุณภาพของแบบทดสอบ
- มีการทดลองหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอน 3 ครั้ง ก่อนทดลองจริง เสนอแต่คะแนน แต่มีได้ระบุว่าแต่ละครั้งได้ปรับปรุงแก้ไขอะไรบ้าง
- การทดลองหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม ไม่ถูกต้องตามหลักวิชา
- ระบุว่า ผลการทดลองภาคสนาม ได้ค่า E_1 เท่ากับ 84.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้ง 4.43 มีค่ามากกว่า 2.5 แสดงว่ามาตรฐานของแบบฝึกยังไม่เหมาะสมที่จะรับได้ จะต้องปรับปรุงให้เหมาะสมและรับได้ก่อนนำไปใช้จริง (โดยยอมรับค่าสูงหรือต่ำกว่ามาตรฐานที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5) กรณีดังกล่าวนี้ไม่ได้ปรับปรุง จึงถือว่าผลที่ได้ยังไม่มีความเชื่อมั่นตามกรอบทฤษฎี
- การเสนอผลในการทดลองใช้ E_1/E_2 แต่ผู้เสนอขอเขียนผิดเป็น $E1/E2$ ไม่ใช่การพิมพ์ผิดหรือพิสูจน์อักษรผิด แต่เป็นความไม่เข้าใจเกี่ยวกับ E_1/E_2 ซึ่งมีการแสดงผลการหาประสิทธิภาพของกลุ่มย่อยภาคสนามและกลุ่มตัวอย่างจริง
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าความยาก ไม่ถูกต้อง ต้องมีการคัดเลือกโดยระบุว่าข้อสอบที่คิดไว้มีค่าความยากในระดับใด การทดสอบประสิทธิภาพการวัดความพึงพอใจ ต้องไปหาประสิทธิภาพกับนักเรียนด้วยไม่ใช่พิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญเท่านั้น
- การหาประสิทธิภาพของการวัดความพึงพอใจ ยังขาดการนำไปทดลองใช้แล้วนำไปคำนวณโดยใช้สูตรครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)
- ไม่จำเป็นต้องเสนอแบบฟอร์มการหาประสิทธิภาพ ควรนำไปไว้ในภาคผนวก
- การตรวจสอบคุณภาพของสื่อที่สร้างขึ้น ต้องระบุแบบประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญใช้ และรายงานตัวเลขค่าคุณภาพที่ได้จากการประเมินด้วย
- ไม่มีการหาประสิทธิภาพของสื่อประสม ทั้งแบบฝึก หนังสือ และเพลง มีเพียงการให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเท่านั้น

– ไม่ได้รายงานวิธีการทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือวิจัย ใช้วิธีตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ และไม่มีการเขียนรายละเอียดของการกำหนดเกณฑ์การตรวจผลงาน

5. การกำหนดผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้อง เช่น

– ขาดการระบุจำนวนของผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบเครื่องมือ

– ไม่ปรากฏผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย มีแต่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาอื่น ได้แก่ วิทยาศาสตร์ บริหารการศึกษา หลักสูตรและการสอน เป็นต้น

– ผู้เชี่ยวชาญบางท่านจบทางด้านพลศึกษา

– ผู้เชี่ยวชาญที่ใช้พิจารณาแผนจัดการเรียนรู้ 5 คน มีได้เป็นผู้เชี่ยวชาญอย่างแท้จริง เพราะเป็นผู้บริหาร จำนวน 2 คน เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 2 คน และ 1 คน เป็นครูโรงเรียนมัธยมศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยไม่ระบุความเชี่ยวชาญของแต่ละคน

– ผู้เชี่ยวชาญมีจำนวน 8 คน ไม่ถูกต้อง ต้องมีจำนวนเป็นเลขคู่ ผู้เชี่ยวชาญที่พิจารณาแบบฝึกทักษะเป็นศึกษานิเทศก์ 6 คน ผู้อำนวยการโรงเรียน 2 คน ไม่มีครู ซึ่งเป็นผู้ใช้แบบฝึกแม้แต่คนเดียว

– ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 คน ไม่เหมาะสม เพราะไม่มีผู้ใดเป็นผู้ชำนาญการทางด้านภาษาไทย แม้แต่คนเดียวได้

– การให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยทุกรายการ ต้องระบุแบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ และรายงานค่าคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของนวัตกรรมในบทที่ 3 ส่วนข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในการปรับปรุงแก้ไข ต้องระบุว่าปรับปรุงในเรื่องใดบ้าง

6. ขาดการเขียนขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

7. ขาดการรายงานการสร้างเครื่องมือ เช่น

– ขาดการรายงานการทดลองใช้แบบฝึกทักษะเพื่อหาค่า E_1/E_2 แต่มีการนำเสนอค่า E_1/E_2 ของแบบฝึกทักษะ

– ตารางแสดงการทำงาน ไม่มีการทดลองใช้นวัตกรรม ไม่มีการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมและทดลองใช้เพื่อดูความก้าวหน้าหรือพัฒนาการ เพราะมีแต่โครงการไม่นวัตกรรม

8. อธิบายเครื่องมือไม่ชัดเจน เช่น

– บทที่ 3 จะต้องกล่าวถึงการหาประสิทธิภาพที่ชัดเจนว่าครั้งที่ 1, 2 และ 3 ได้ผลอย่างไรเป็นไปตามเกณฑ์หรือไม่ ต้องปรับปรุงอะไรบ้าง ที่ผู้เสนอขอเสนอมาเขียนไม่สมบูรณ์

9. เสนอเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ไม่ครบถ้วน เช่น

– ขาดการแนบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยมาให้พิจารณา

10. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามที่รายงานไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง เช่น

– รายงานว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แต่ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ(ดังแสดงในภาคผนวก) มี 40 ข้อ ส่วนแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน ตามที่รายงานว่าเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ควรจะมีคะแนน 20 คะแนน แต่ข้อมูลหน้าอื่น เป็น 30 คะแนน ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้ข้อมูลการวิจัยคลาดเคลื่อน เนื่องจากเป็นค่าสถิติที่ได้จากเครื่องมือต่างชุดกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การวางสูตรบางแห่งบกพร่อง
2. ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ถูกต้อง

บทที่ 4 ผลการสังเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การแปลผลไม่ถูกต้อง เช่น
 - แปลความในตารางไม่ตรงกับค่าตัวเลขที่กำหนดไว้ เช่น แบบทดสอบค่า $p = 0.55 - 0.66$ แปลความ ค่อนข้างง่าย – ง่ายมาก ที่ถูกต้องคือ แปลความ ค่อนข้างง่าย – ง่าย
2. ผลการสังเคราะห์ข้อมูล ขาดความน่าเชื่อถือ เช่น
 - การวิเคราะห์ข้อมูลขาดการนำเสนอสูตรสถิติที่ใช้วิเคราะห์
 - กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่ใช้ในการทดลองกลุ่มละ 16 คน นั้น ก่อนการทดลองไม่ได้แสดงการทดสอบให้ปรากฏในทางสถิติว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับเท่าไร ด้วยเหตุนี้ผลการวิจัยที่ปรากฏในตารางต่าง ๆ ในบทนี้จึงยังไม่น่าเชื่อถือ เพราะโดยแท้จริงในทางจิตวิทยานักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม อาจมีความสามารถในการอ่านและการเขียนที่แตกต่างกันตั้งแต่ก่อนการทดลองก็ได้
 - การวิเคราะห์หาคุณภาพนวัตกรรม เป็นการประเมินโดยรวมทั้ง 7 นวัตกรรม ประเด็นการประเมินกว้าง ๆ ไม่เจาะจงเฉพาะนวัตกรรมแต่ละเรื่อง และประเด็นการประเมินทั้งของผู้เชี่ยวชาญกับของนักเรียน ไม่แตกต่างกัน ทำให้ผลที่ได้ไม่น่าเชื่อถือ
 - ขาดการระบุค่า S.D. ในตารางที่แสดง
 - ผลการสังเคราะห์ข้อมูล ขาดความน่าเชื่อถือ เพราะเครื่องมือวิจัยต่าง ๆ ที่นำเสนอมีข้อผิดพลาดมาก
 - ผลการสังเคราะห์ข้อมูล มีความน่าเชื่อถือน้อย เพราะเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามีข้อบกพร่อง และต้องปรับวิธีการนำเสนอตาราง ปรับวิธีการอธิบายตาราง โดยหลังจากเสนอภาพรวมแล้ว ต้องนำเสนอ 3 ลำดับแรกที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยเสนอเป็นลำดับจากมากที่สุดรองลงมา และรองลงมาอีกตามลำดับ

การนำเสนอผลการวิจัย ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การเรียบเรียงและการนำเสนอตารางไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน เช่น
 - การนำเสนอตารางไม่ได้ระบุจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม (ค่า N)
 - ตารางไม่จัดลำดับตามค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. นำเสนอผลการวิจัยไม่ครบถ้วน
3. การเสนอผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
4. เสนอผลการสังเคราะห์ข้อมูลไม่ถูกต้อง เช่น
 - ใส่คะแนนเป็นรายบุคคล ควรจะนำไปไว้ในภาคผนวก
 - การแปลผลบางรายการไม่ถูกต้อง
 - การนำเสนอผลบางตารางไม่กำหนดค่า n (จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง)
5. ไม่มีร่องรอยหลักฐานที่แสดงถึงการวิเคราะห์แบบทดสอบและการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมอย่างเป็นรูปธรรม
6. การเสนอผลสั้นมาก
7. การใช้คำสับสน เช่น
 - ใช้ชื่อเรียกนวัตกรรมไม่เป็นไปในแนวเดียวกัน บางแห่งเรียกว่า “บทเรียนสำเร็จรูปประกอบกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD” บางแห่งเรียกชื่อนวัตกรรมตัวเดียว คือ “บทเรียนสำเร็จรูป”

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
2. สรุปผลการวิจัยไม่ครบถ้วน เช่น
 - ขาดการสรุปในรายละเอียดที่เป็นภาพรวมก่อนสรุปผลและอภิปรายผล
3. การเรียบเรียงและการสรุปผลไม่ถูกต้อง
4. การสรุปขาดความชัดเจน เช่น
 - สรุปว่าสื่อประสมที่ดี คือ สื่อประสมที่ดีต้องตรงตามจุดที่ตั้งไว้เหมาะสมกับผู้เรียน... ข้อความไม่ชัดเจน

การอภิปรายผล ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การเรียบเรียงไม่ชัดเจน
2. การอภิปรายผล ไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน เช่น

– การอภิปรายผลยังไม่ชัดเจน ในส่วนของการอภิปรายผลผู้เสนอขอ
ต้องแสดงความคิดเห็นด้วย ไม่ใช่รายงานวิจัยต่าง ๆ มาเขียนเรียงกัน และ ความคิดเห็นของผู้เสนอขอ
ต้องอยู่บนพื้นฐานผลการวิจัยที่ได้ศึกษาไว้

– การอภิปรายผลไม่ได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง แต่นำผลการวิจัยของ
บุคคลอื่น ๆ มาเรียงต่อกัน

– การอ้าง abstract มีได้อ้างจากวิจัยฉบับสมบูรณ์

– การอภิปรายผลยังทำได้ไม่ถูกต้อง ควรเน้นการอภิปรายแต่ละประเด็นว่า
สอดคล้องกันในด้านใด และใช้เหตุผลสนับสนุนข้อค้นพบของตนไม่ควรกล่าวซ้ำ ๆ เพราะจะทำให้
การอภิปรายไม่ตรงประเด็น

3. การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะไม่น่าสนใจเท่าที่ควร

4. การอภิปรายผลน้อยมาก เช่น

– อ้างอิงข้อมูลเพียง 1 เรื่อง คือ อัจฉรา ชิวพันธ์ ไม่ช่วยให้ผลการวิจัย
มีความน่าเชื่อถือ

ข้อเสนอแนะ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะไม่เกิดประโยชน์ เช่น

– ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ เป็นสิ่งที่ครูต้องทำอยู่แล้ว จึงไม่เกิดประโยชน์

– ข้อเสนอแนะ ไม่มีประโยชน์ เพราะในการทำวิจัยต้องจัดทำข้อมูลให้เป็น
ประโยชน์อยู่แล้ว

– ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไป มีลักษณะของการเสนอแนะ
ในการนำผลการวิจัยไปใช้มากกว่าข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้า ซึ่งไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใด
เพราะเป็นสิ่งที่ต้องทำอยู่แล้ว

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาและวิจัยครั้งต่อไปไม่เหมาะสม เพราะแยกย่อย
เกินไป

3. ข้อเสนอแนะมีน้อยและไม่เกิดประโยชน์

4. ไม่มีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป ไม่เกี่ยวข้องกับผลงานที่ทำวิจัย
เป็นการเสนอแนะเรื่องทั่ว ๆ ไป

ส่วนอื่นๆ ของงานวิจัย ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

ชื่อเรื่อง ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ชื่อเรื่อง ไม่ถูกต้อง เช่น
 - ชื่อเรื่องระบุว่า เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ แต่บทที่ 1 และบทที่ 2 นำเสนอเรื่องของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ซึ่งทั้ง 2 ประเภtnี้มีลักษณะแตกต่างกัน เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษใช้ว่า Learning Disabilities หรือเรียกย่อ ๆ ว่า LD เด็ก LD จะมีปัญหาและมีความบกพร่องทางการเรียนรู้แตกต่างจากเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

2. ชื่อเรื่อง ไม่ครอบคลุมวิธีดำเนินการ

3. การเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง

บทคัดย่อ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. เรียบเรียงไม่ชัดเจน
2. เรียบเรียงไม่ถูกต้อง

บรรณานุกรม ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. บรรณานุกรม ไม่ถูกต้อง เช่น
 - บรรณานุกรมภาษาอังกฤษ ชื่อหนังสือ เขียนตัวเล็กตัวใหญ่ไม่สอดคล้องกัน
 - บรรณานุกรม เขียนไม่ถูกต้อง บางเล่ม ปี พ.ศ. อยู่ท้ายสุด และบางเล่ม ปี พ.ศ. อยู่หลังชื่อผู้แต่ง แต่ไม่มีวงเล็บ เช่น กล้วย มาศจรูญ 2545
 - การจัดทำบรรณานุกรมยังไม่ถูกต้อง ต้องแยกบรรณานุกรมภาษาอังกฤษออกจากภาษาไทย โดยแยกและขึ้นหน้าใหม่
2. บรรณานุกรม ขาดความสม่ำเสมอ เช่น
 - มีการระบุชื่อผู้แต่งซ้ำ และบางแห่งใช้เครื่องหมาย “ ____ ” และบางแห่งเขียนชื่อซ้ำ ๆ

การอ้างอิง ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การอ้างอิง ไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน เช่น
 - การอ้างอิงต้องเลือกสรร ข้อความใดที่ไม่มีปีไม่ควรอ้างอิง
 - เอกสารที่ใช้อ้างอิงส่วนมากล้าสมัยเกิน 10 ปีขึ้นไป ล้าสมัยเพราะการอ่านเปลี่ยนแปลงทุกวัน

- อ้างอิงชื่อผิด เช่น “กวีสร รัตนกร” ที่ถูกต้องคือ “กวีสร รัตนกร”
- การอ้างอิงตามระบบนาม – ปี ไม่มีเลขหน้า
- 2. การอ้างอิง ไม่ตรงกับบรรณานุกรม เช่น
 - ชื่อบุคคลที่อ้างอิง ไม่มีในบรรณานุกรม
 - ปี พ.ศ. ที่อ้างอิงไม่ตรงกับบรรณานุกรม
 - ชื่อนามสกุลที่อ้างอิง ไม่ตรงกับบรรณานุกรม
 - การอ้างอิงไม่สอดคล้องกับบรรณานุกรม บางเล่มอ้างชื่อ นามสกุล ไม่ตรงกัน
- 3. ขาดการอ้างอิง เช่น
 - ภาพประกอบ ขาดที่มาของภาพ ขาดการอ้างอิง
- 4. การเรียบเรียงขาดความเป็นระบบ

ภาคผนวก ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ภาคผนวก ไม่ถูกต้อง เช่น
 - จากภาคผนวกปรากฏแผนการสอน แบบทดสอบ ไม่ใช่สื่อต้องนำไปไว้ที่เครื่องมือการวัดผล
 - ภาคผนวก ง ตัวเลขการสำรวจการเขียนคำพื้นฐาน ผิด – ถูก ต้องระบุที่มาตารางดังกล่าว ผู้เสนอขอนำมาใช้อย่างไร และต้องอธิบายให้เหตุผลเกี่ยวกับการคัดเลือกคำเพื่อใช้ในหนังสืออ่านเพิ่มเติมด้วย

การพิมพ์ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

- มีข้อผิดพลาดในการพิมพ์ผิดหลายแห่ง
- การจัดระบบย่อหน้าไม่เป็นระบบเดียวกัน ไม่ตรงกัน ขาดความละเอียดรอบคอบ
- ใช้วรรคตอนไม่ถูกต้อง

ข้อสังเกตอื่น ๆ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

- งานวิจัยยังไม่เสร็จสมบูรณ์ เพราะเป็นเพียงการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือเท่านั้น ยังไม่ได้มีการนำเครื่องมือ ที่หาประสิทธิภาพแล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองอย่างแท้จริง

แนวทางการพัฒนาผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ให้มีคุณภาพสูงถึงเกณฑ์ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

จากผลการสังเคราะห์ดังกล่าวนำมากำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนาผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเสนอขอเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ดังนี้

1. ควรศึกษา วิเคราะห์ หลักสูตร ลักษณะเนื้อหาสาระของวิชา รวมถึงนโยบายทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องอย่างละเอียด
2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ก่อนดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ
3. ศึกษารูปแบบ ระเบียบวิธีการวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัย ให้เกิดความรู้ความเข้าใจ อย่างละเอียดทุกขั้นตอน
4. วิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนการสอน และคุณลักษณะของผู้เรียน ที่ผ่านมา เพื่อทราบสภาพปัญหา และกำหนดแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน รวมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
5. ก่อนดำเนินการวิจัย ควรกำหนดปัญหา คำถามการวิจัย ว่าเกิดปัญหาอะไรในการจัดการเรียนการสอน และต้องการแก้ปัญหาอย่างไร จึงสามารถกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยให้ชัดเจน ว่าต้องการศึกษา พัฒนา หรือแก้ปัญหาในเรื่องใด รวมถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการศึกษา วิจัย
6. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ให้ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา โดยเลือกเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย และศึกษาจากต้นฉบับจริง
7. การตั้งชื่อเรื่องงานวิจัย 1) กะทัดรัด มีความชัดเจนในตัวเอง 2) เห็นลักษณะของตัวแปร กลุ่มตัวอย่าง และขอบเขตของการศึกษา 3) ภาษาที่ใช้ต้องเป็นภาษาทางการ และ 4) เป็นประโยคที่สมบูรณ์
8. ดำเนินการวิจัยโดยคำนึงถึงความถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย ความถูกต้องตามหลักวิชาการ ความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระของงานวิจัย สภาพความเป็นจริงในการจัดการเรียนการสอน เนื้อหาสาระของวิชาที่สอน คุณลักษณะของผู้เรียน การรับรู้ของผู้เรียนแต่ละวัย ระดับชั้นที่ศึกษา และประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา วิจัย รวมผลที่จะเกิดขึ้นต่อการพัฒนาการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้มีความชัดเจน สอดคล้องสัมพันธ์กัน ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา

9. จัดทำรายงานผลการวิจัยให้ครบตามองค์ประกอบของงานวิจัย โดยคำนึงถึงรูปแบบการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักวิชา การจัดระบบย่อหน้า การจัดเรียงหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อย การอ้างอิง การจัดทำบรรณานุกรม การพิมพ์ เป็นต้น

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นางรตนา ศรีเหรียญ

เลขาธิการ ก.ค.ศ.

นายฤตชัย อรุณรัตน์

รองเลขาธิการ ก.ค.ศ.

นางสุพร คมขำ

ผู้อำนวยการภารกิจวิจัยนวัตกรรมการบริหารงานบุคคล

สังเคราะห์ข้อมูลและจัดทำรายงาน

นางณปภัช เจริญคุณฤทธิ์

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ

บันทึกข้อมูล

นางสาวพรทิพย์ ทรัพย์ศรี

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน